

BUDAPESTI CZÉGEK.

TALÁLTMÁNYOK szabadalmazását eszközli mind. államban **Réthy János** nemzetközi mérnöki és szabadalmi irodája, Budapest, Erzsébet-körút 2. sz. (népszínház mellett). Legrégibb szabad. iroda. — Telefon.

Nagy választékban! **GEITNER és RAUSCH** czégnél, Andrássy-út 8. sz.

KILIÁN FRIGYES m. kir. egyetemi könyvtáros, IV., váci-utca 30.

A magyar, francia, angol és német irodalom dísz raklata. — Díszművek. — A világirodalom remekművei. — Építészeti és technikai munkák. — Imakönyvek stb.

Schachner József A. BUDAPEST, Nádor-utca 15. sz.

Díós és mákos patkók, lipcei stollen, torták, cukorkák. Biscuits, kétszersült- és tea-sütemény-gyáros.

SCHOTTOLA ERNŐ BUDAPEST (Foncière palota). Ajánlja dísz raklata vizhatlan esőköpeny, gummi sárczipő és csizmák. Sebészeti műszerek és kötszerekből stb., valamint torna- és testedző szerekből, úgyszintén gummi és linóleum szőnyegek. Sebészeti, műszaki és pinczegésszáti árjegyzéket kívánatra bérmentve küld.

Zongorák és Harmonikumok! Legjobb és legújantóbban kaphatók **Éder Antal Gyulánál** váci-utca 4-6. Alapítva 1846.

GRÖBER LAJOS kosár-fonodója, IV., Kigó-u. 6. Hanggyártók, munka-asztalok, stb. nagy választékban. Képes árjegyzéket bérmentve.

„Toronyórák“ palota, laktanya, gyári órákat, villanyórákat, legelőnyösebben rendez be **Mayer Károly L.** 1-es magyar fő-örögára Budapest, VII., Kazinczy-u. 3. Képes árjegyzéket, költődíjgyz. bérnt.

Eisenschiml és Wachtl Budapest, Váci-utca 12. Gyár: Bécs, Kaiserstrasse 62. Legnagyobb raktár mindennemű fényképezési gépek és készülékek. Alapítva 1856. — Többesör kintüetve. Árjegyzékek ingyen és bérmentve. **Uj! A fotografálás elemei. Ára 2 frt.**

A magyar ipar- és kereskedelmi bank részvény-társaság váltóüzlete. Budapest, V., Nádor-utca 4.

Mint kitűnő tőkebefektetést ajánlja a magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja 4 1/2 százalékos adómentes zálogleveleit és 4 1/2 százalékos községi kötvényeit, melyek nála a mindenkori napi árfolyamon jutalékmentesen kaphatók.

Teljesít tőzsdéi megbízásokat, díjmentesen bevált szelvényeket, elfogad betéteket folyó- (cheque) számlára, pénztári jegyek vagy betéti könyvekre, s azokat 4 százalékkal adómentesen kamatoztatja. **Magyar ipar- és kereskedelmi bank részvény-társaság váltóüzlete.**

A legszebb hizott farsangi stíriai kappanok, pulykák, gyenge libák és kacskák, valamint vadsertés, fácán, fenyvesmadár és egyéb vad kapható

Géczy Ferencznél Budapesten, IV. ker., Duna-utca 10. szám.

Hirdetések felvételnek a Vasárnapi Ujság kiadó-hivatalában, Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

GANZ ÉS TÁRSA

VASÖNTŐ- ÉS GÉPGYÁR-RÉSZV.-TÁRSULAT

BUDAPEST.

Ajánlanak mindennemű vas-, acél- és fémöntvényeket építkezési és gépészeti célokra vizvezető csöveket, szivattyúkat, lecsapoló és öntöző-zsilipet, készülékeket a belvizek leeresztésére. — A helyi viszonyok szerint szerkesztett turbinákat, örlőhengereket kéregöntetű hengerekkel és malomberendezési cikkekkel. — Zsilipeket bármily nagyságban és bármily rendszer szerint. — Alagcsöveket, zárkészülékeket, cső- és kapu-zsilipekhez, cölöpverő gépeket, anyagszállító kocsiakat. — Álló vagy fekvő gázmotorok egy vagy két hengerrel és mindennemű zúzógépek.

132. sz.

Magyar királyi **államvasutak gépgyára.**

Gőzeséplő-garniturák Hengerkazános lokomobilok Szalmakazalozó gépek Gőz-kukoriczamorzsolók Stibor-kőrfürészek

mindig csak

a m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynökségénél Budapest, VIII., József-körút 41. sz. a. rendelendők meg.

Franklin-Társulat nyomdája. (Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.)

Fontos minden házi nő és anyáral

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé mindinkább legkiválóbb, egyetlen természetesen egészséges és egyúttal a használatban legolcsóbb pótsernek bizonyul a kávéhoz. Magas tudományos és orvosi tekintélyek határozottan ajánlják, s nők, gyermekek, gyomor- és idegbetegségeknek a rendszeres kávé helyett mint legjobb pótét rendelhetik. Elővigyázat a vételnél! Csak a fehér eredeti csomagokat kérjük és fogadjuk el a következő névvel: Mindenütt **Kathreiner.** Egy fél kilo kapható. **25 krajczár.**

PSERHOFER J.-féle gyógyszertár Bécsben, I. kerület, Singerstrasse 15. szám alatt „zum goldenen Reichsapfel“

vértisztító labdacskai

melyeket azelőtt „Egyetemes labdacskok“nak neveztek jogosan megérdemlik az utóbbi nevet, mivel ezek a labdacskok nagyon sok betegségben használhatók kitűnő hatással. Ezek a labdacskok sok évtized óta vannak általánosan elterjedve és keves olyan család van, mely egy kis készletet ne tartana otthon ebből a kitűnő házi-ázerből. Számos orvos ajánlja ezeket a labdacskokat háziszernek különösen ama bajok ellen, melyek rossz emésztés és székrekedés által támadnak, u. m.: epikerin-gés zavara, májbaaj, bélyengeség, felfúvódások, az agyban való vértolul-lás, aranyér esteiben stb. Vértisztító tulajdonságuknál fogva különös jó hatással vérszegénységben és az ebből eredő betegségekben: sápadtságban, ideges fejfájásban stb. A vértisztító labdacskok hatása enyhe, fájdalommentes és így a leggyöngébb betegek és gyermekek is bizvást bevehetik.

Ezen vértisztító labdacskok több mint 100 év óta tiszta és hamisítatlan minőségben kaphatók az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszertárban Bécsben Singerstrasse 15. szám a., és egy 15 szem labdacskot tartalmazó doboz (skatulya) ára 21 kr. o. 4. Egy csomag, melyben 6 doboz van, 1 frt 5 krba kerül; bérmentelen utánvételi kitűndéni 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előleges beklűdésénél (mi legjobban postautalvánnyal eszközölhetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 forint 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. — E kívül még mindennemű megbízások elfogadhatnak a leggyorsabban és legolcsóbban teljesítettnek az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszertárban: Bécs, Singerstrasse 15. sz. a.

Csak azon labdacskok valódiak, melyeknek használati utasítása J. Pserhofer aláírásával van ellátva és ezen aláírás minden doboz födelén vörösen van nyomtatva. Raktár Budapest, Török József gyógyszertárban, Király-utca 12. sz. a.

Chicagóban kitűntetést nyert a

Leichner-féle zsírpuder

Leichner-féle hermelin-por.

Ezek a legjobb ártalmatlan arczpudert képezik, nappalra úgy mint este; a bőrt, a mint ismeretes, az agg korig puhán és hajlékonyságában megtartják, s annak gyöngéd, rózsás, fiatal frisseségét, színezetét adnak. A beporozást nem lehet észre venni. Kapható a gyárban: Berlin, Schützenstrasse 31, s más illatszertárakban is, zárt szelencékben, melyeknek fenekekén a csőg és a védjegy vannak bevésvé. Kérjünk mindig Leichner-féle zsírpudert.

Leichner L., a kir. színházak szállítója.

VASÁRNAPI UJSÁG

6. SZÁM. 1894.

BUDAPEST, FEBRUÁR 11.

41. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG egész évre 12 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK egyúttal félévre — 6.

Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG egész évre 8 frt félévre — 4.

Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK egész évre 5.—

félévre — 2.50 Kifizetői előfizetésekhez a postai megkötésről viselkedj is a tartalom.

A «FEHÉR KERESZT» EGYESÜLET ÜNNEPÉLYE.

A GYERMEKVÉDELEM ügye az utolsó pár évben örömdetes lendületet vett hazánkban. Ismert dolog, hogy a gyermekhalandóság a külföld egyetlen államában sem oly nagy, mint épen Magyarországon. Évenként körülbelül ötvenezer apátlan gyermek születik az országban s magában a fővárosban ötezer. Az ilyen szerencsétlen gyermekek születésük után pár hónapra majdnem mind meghalnak. Még néhány esztendővel ezelőtt állandó rovata volt a napilapoknak az «angyalcsinálás». A sajtóban megrázó leleplezések jelentek meg az elhagyott és dajkaságba adott gyermekek szomorú soráról.

A kormány akkoriban nem volt abban a helyzetben, hogy országos lelencházat állítson fel, hogy megmentsse ezeket a gyermekeket a háznak és a társadalomnak. Ezért néhány nemes emberbarát szövökezett és társadalmi uton megalapította a «Fehér Kereszt» című országos lelencház-egyesületet, mely immár nyolc esztendő óta teljesíti híven magasztos földadatát.

Az egyesület első sorban az apátlan gyermekek anyját akarja megmenteni maga-magának és gyermekének. Szegény, áldott állapotban levő nőknek anyagi segélyt nyújt. Mikor a szerencsétlen nő a kórházból, hol gyermekének életet adott, erőtlennül, munkára képtelen állapotban távozik, mint kész zsákmánya a köztetítőknél, vagy prédája a leggonoszabb kísértéseknek, az egyesület veszi partfogása alá, gondoskodik róla, hogy megkereshesse kenyerét, gondoskodhassék gyermekéről.

Egy napos kortól kezdve a tizenéves korig fölveszi és fölneveli a lelencházakat, az anyai ápolásban nem részesülhet, szegény s elzüllesnek kitett gyermekeket. Az anyát nem választják el gyermekétől, mert az egyesület a gyermeket meg akarja menteni nemcsak a háznak, hanem a családnak is. Semmi sem oly egészséges a gyermekekre nézve, mint az édes anyai táplálás, semmi sem lánczolja ennél jobban az anyát gyermekéhez. Ha az anya szolgálatba áll, az egyesület gondoskodik gyermekéről, a kire azonban az anya is mindig felügyelhet.

A nemeselű egyesület 1885-ben alakult meg és azóta egyre nagyobb eredményeket ér el; minden évben több és több emberélet ment meg az elpusztulástól. Az évi jelentés szerényen

Richter Gusztáv festménye után.

ÖZVEGY GRÓF KÁROLYI ALAJOSNÉ.

emliti 51, hogy az egyesület nyolcz év alatt 1797 anyát és gyermeket mentett meg a pusztulástól és gyógyított ingyen 8569 gyermeket. Nagy szám ez, ha tekintetbe vesszük, hogy az egyesület csupán a jószívű emberek pártfogására van utalva és a mult esztendeig az államtól semmiféle segedelemben nem részesült. Az egyesületnek rendkívüli küzdelmébe kerül céljának megvalósítása, de esodálatos szívóssággal működik a nemzeti ügy érdekében. Elérte azt is, hogy saját háza van a fővárosban, a terézvárosi Mozsár-utczában. Ez szerény, egyemeletes kis épület, mely oly sok szenvedő anyának és elhagyott gyermeknek nyújt meleg, családi felzárkót.

Igazi minta családi ház az. Rend és tisztaság uralkodik benne. A szobák egyszerűek, de igen alkalmasok. A szerencsétlen anyák koronként oda gyűlve vigasztalják egymást és táplálják gyermekeiket.

Az egyesület, melynek a központban 873 tagja van, emberbaráti működésének körét kiterjesztette a vidékre is, s ez ideig főkegyesületek alakultak Szabadkán, Vácson, Szegeden, Menden, Tápó-Sülyben, Tápó-Sápon, Rákospalotán, Kalocsán, Kókán, Tápó-Szecsőn, Temesvárt és Nyitrán, szervező bizottságok működnek Besztercebányán, Trencsénben, Szegárdon, Győrött, Komáromban, Keeskeméten, Szolnokon és Zomborban.

Az életrevaló egyesület, vezetőinek lankadatlán buzgalma által anyagilag és erkölcsileg mind jobban gyarapszik s közeledik ama kitűzött célhoz, hogy a gyermekvédelem ügyét országosan szervezze.

Ez a fényes eredmény aránylag ily rövid idő alatt első sorban *Stefánia* özvegy trónörökösének köszönhető, a ki az egyesületnek védnök-nője s igazán hathatós pártfogója. Mikor pár évvel ezelőtt *Tabódy József* cs. és kir. kamarás, az egyesület elnöke, Laxenburgban tiszteltet a főherczegnőnél, a fenséges asszony kijelentette, hogy mindent kész megtenni a valóban jótékony egyesület érdekében. Majd családi gyászára czéolvazta ezt a mélyen megható nyilatkozatot tette.

— «Mostani szomorú helyzetemben legnagyobb vigasztaló örömemet a haza gyermekei megmentésében, mint életem egyik legszebb hivatalában találok.»

Valóban fenkölt lélekre és nemes szívre valló nyilatkozat, melyet a főherczegnő a főváros főpolgármesteréhez intézett leiratában ismételt.

A védnökő érdeklődésének legújabbán is fényes jelét adta. Az özvegy trónörökösne hivatott művelője a festőművészetnek és egy saját festésű szép képet ajándékozott az egyesületnek a vasárnapi jótékony bazar céljaira. A trónörökösne a főváros polgármesterét, a belügy-minisztert és a herczegprímást sajátkezű levelekben kérte föl a «Fehér Kereszt» egyesület anyagi és erkölcsi támogatására s abbeli óhajátását fejezte ki, hogy az ezredévi ünnep alkalmára minden vármegyének legalább a székhelyén állíttassék egy-egy főkegyesület, szeretet- vagy lelencz-ház.

Stefánia özvegy trónörökösne mellett második szerencseesillaga az egyesületnek özvegy gróf *Károlyi* Alajosné, *Erdődy* Fanny grófnő, *Erdődy* Lajos gróf leánya, s leszármazott unokája a II. *Rákóczy Ferencz* szépségéről és szívósságáról híres nővére. A grófnő özvegye a felejtetetlen emlékü gróf *Károlyi* Alajosnak, a ki majdnem egy fél századig képviselte Ausztria-Magyarországot a legelső európai udvaroknál. *Károlyi* Alajos a külföldön becsületet szerzett a magyar névnek, melynek hajdani lovagias hírét az ő szereplése újította föl a külső országok fejedelmi udvarainál és előkelő társaságaiban. Ber-

linben, Londonban nagyszerű házat vitt, melynek a lelke felesége volt, a kivel 1867-ben lépett házasságra, melyből egy fia és három leánya született.

A grófnő ünnepezt szépség volt a londoni, berlini és bécsi főúri körökben, hol a jótékonyaságról és vendégszeretetről híressé vált magyar grófnőt bájos nővérelével, a boldogult *Széchenyi Béláné* grófnéval együtt «Götter Kinder» névvel tisztelték meg.

A nemes grófnőnek szívét, melynek vallásos és fenkölt érzése minden emberi nyomor iránt fogékonnyá teszi, s a szeretet leleményességével lesi az alkalmat, hogy azt enyhíthesse, mindenki magasztalja.

A grófnő legújabb műve az a nagyszabású bazar, mely vasárnap, febr. 11-én lesz, múzeum-utczai palotájában. Ez műkincesekben egyik leg gazdagabb palotája fővárosunknak s magában is fényes látványosság. A grófnő itt rendezi a bazárt a «Fehér Kereszt» egyesület javára, melynek bizonyára tekintélyes jövedelme lesz e jótékony bazar rendezéséből. Főrangúak és a polgári osztály tagjai, valamint a művészek és írók egyaránt siettek a jótékony cél érdekében adományokkal és szolgálataikkal támogatni a grófnőt, a ki nemes idealizmusával előljár főúri társaságunkban és oly sok szerencsétlen embernek a szeméről töröli le a könnyűt.

A vasárnapi bazar terjeszteni fogja az eszmét, növelni fogja a részvétet a «Fehér Kereszt» egyesület iránt, mely oly üdvös működést fejt ki a társadalom és a nemzet javára.

Ez alkalmából bemutatjuk *Károlyi* Alajosné grófné arcképét, azon festmény után, mely Berlinben, a nagyhrű *Richter* Gusztáv műtermében készült. Dr. Kovács Dénes.

KRIZA JÁNOS KÖLTEMÉNYEIBŐL.

Erdővidék az én hazám...

Erdővidék az én hazám,
Katonának szült az anyám,
Zöld erdő zúgásán,
Vadgalamb szólásán
Nevelt fel jó apám.

Mihent zekés gyermek lettem
S a kabalát megülhettem,
Mentem a szántóba,
S apám háborúba
A francziák ellen.

Nyílj mélyebben te barázdá,
Pataként folyj könnyem árja,
Apámat háború,
Anyámat sok gond, bú
Szegényt elragadta.

Holnap indul a legénység
Komondóba, semmi mentéség.
Zöld erdő zúgását,
Vad galamb szólását
Majd meghallom esméget.

Az arató leány.*

Oh nézd a székely lány amott
Kalászmözében egyedül,
Mint sajka, tenger hajzain,
Fel-feltűnik, majd elmerül.

* Wordsworth. után, szabadon.

Háry Gyula rajza

HALÁSZKUNYHÓ A RÉGI HÁZ OMLADÉKAI MELLETT.

Jókai Mór «A nagy ellenség» című elbeszéléséhez.

Barnult kezében sarlaja,
Kévtét kötözve foly dala,
Oh halld, mi búsan-édesen
Omleng el messzi völgyeken.

Oly édesen pacsirta-szó
Fülembé még nem hangicsált,
Midőn virányos fészkiből
Lövelve nyílként égbe szállt;
Oly édesen kakuk se' szól,
Midőn a bércz homályiból,
Mely szent titokban hallgata,
Hangzik tavasszal jósdala.

Mit énekel, ki mondja meg?
Egy régi székely bús regét
Talán a mult vizsályiból.
És a csaták hős gyermekét?
Vagy tán a dal gyöngébszerű,
Szerelmi kéj vagy szívterít?
Csoportos inség, gond mián
Danolt olyan búsan a leány?

Bármit danolt a székely lány,
Ő mélyen érezte baját,
És mint szakadt bús éneke
Sűrűve hordá sarláját.
Soká gyönyörben ámulék,
S hogy a határon túl valék,
Szívemben a leány dala
Még untalan hangzik vala.

A NAGY ELLENSÉG.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

Irta JÓKAI MÓR.

Ezen a helyen állt valamikor a kapronyi malom. Itt volt a mintagazdaság; ott a kis falu a templomcskával! Talán azok a fűzfák meg tudnák mondani: merre volt a patak, mely a malmot hajtotta?

Ezt pedig én nem a magam fejtől találtam ki. Több, mint egy félszázad múlt el azóta, hogy valamikor itt ezen a tájon jártam; a kő is tarjagos lesz annyi idő alatt; az az út sem létezik már, a melyen akkoriban szekérral jártunk. Hogy jutott volna eszembe erről a kösvatagról annak a paradicsomi boldog tanyának a képe, a mi gyerekkorom emlékéből fenmaradt?

Hanem volt a tanyán egy öreg halász; maga

dicsékedett vele, hogy most nyomja a nyolczvanadik esztendőt. (Ő az időt, nem az ötét.) Derek, szálal ósz legény volt: maga válogatta a varsából a halakat, hogy a halászlé tökéletes legyen. Dombi János volt a becsületes neve.

Rám ismert azonnal. Hiszen látott egyszer. 1837-ben.

— «Tudja? akkor, a mikor a Soki Nagy Istánt temettük, a Mártonnak az apját, a kinek a fiával együtt tetszett járnai iskolába. Én is ott voltam a temetésén; mert hát szomszédok voltunk; nekem már akkor is itt volt tanyám ezen a dombon. Zúgolódtam is sokat, hogy minek ad az Úr Isten az egyik embernek olyan kópolatát, mint a molnárnak, a másíknak meg olyan nádgunyhót, mint nekem. Megbántam aztán nagyon, s dicsértem az Istent, hogy nem megfordítva adta.»

— «Hát akkor emlékezik Dombi uram arra a jelenetre, mikor a kitagadott fiú megátkozta a családját, a házat, a vidéket: úgy futott világgá.»

— «Emlékezem. Hogy ne emlékezném? Átkozódott biz az. Csakhogy nekem tiltja a vallásom, hogy az átkok foganatjában higgyek. Tetszik ismerni a bibliát: ott meg van írva (ki is tudnám keresni, hol —) «ne találtassék te közötted jövendőmondó, vagy napválogató, madár-szólásból jövendőző, vagy varázsló, se búbiyas, se ördögösöktől tudakozódó, se jegymagyarázó, se halottakat idéző.» Én tehát azt, hogy az Úr Isten valakinek az átkát beteljesítse, nem hiszem. Hanem megveri az embert a saját keze.

Ha akkor, a midőn az a szerencsétlen Lőrincz pap elkésett a haldokló apja ágya mellől, s csak a temetésre érkezett már haza, a Márton bátyja megdorgálta volna, a hogy megérdemlé; de a temetés után azt mondta volna neki, hogy: «Látod, öcsém, az édes apánk téged kitagadott; malmot, házat, földet, mindent nekem hagyott: abban neked osztályt nem adhatok. Hanem itt hagyott a megboldogult maga után vékával ezüstöt: fényes huzdag, tallér, gyere, tömd meg vele ezt az üres nagy tarisznját, a menyit csak elbír, aztán menj Isten hírelé!»... Hát ez szép cselekedet lett volna tőle: úgy-e bár?»

— «Bizony az lett volna.»

— «Hanem hát nem tette. Azzal a sok pénzzel aztán nem tudta a Márton, hogy mit kezdjen? Még akkor nem voltak képviselőválasztások; mert azokon legalább eltraktálhatta volna. Hanem aztán kevélységében valamit gondolt ki. Az a gyümölcsös sziget ott a Duna közepén volt a büszkesége. Annak csak az az egy hibája volt, hogy a téli jégzajlás a sziget orrából mindig elszagattott egy darabot. Hát ennek akarta elejét venni Márton. Parancsolni akart a Dunának. Pedig ezzel a Dunával nem jó háborút kezdeni; mert ez a milyen kegyeletes ura annak, a ki vele békében él, olyan hatalmas ellensége annak, a ki vele harcra keveredik. A molnár Komáromból hozott ki szaporókat nagy súlykoló géppel; egész szálfákat vertek le a sziget orránál; olyan sánccot raktak, akárcsak egy várat védelmezni. Sokszor mondtam a molnárnak, mikor ott húztam a hálót, ő meg nézte a sziget orrán a munkát: «Nem jó lesz ebből, Márton gazda! Nem jó a Dunával perbeszállani!» De ő csak azzal torkolt le, hogy «vigyázzon kend csak az *apacsurjára*: ahhoz ért kend, nem más-hoz.» Kevélyek ám a molnárok!»

— «Tudom; — mondtam neki. — Értettük egymást. Az *udvardi* járás területén voltunk.»

Az öreg folytató, miután egy párt lendített a bográcsra, melyben a saját levében fővő hal-tömeg sistergett.

— «Hát aztán csakhamar elkövetkezett az a

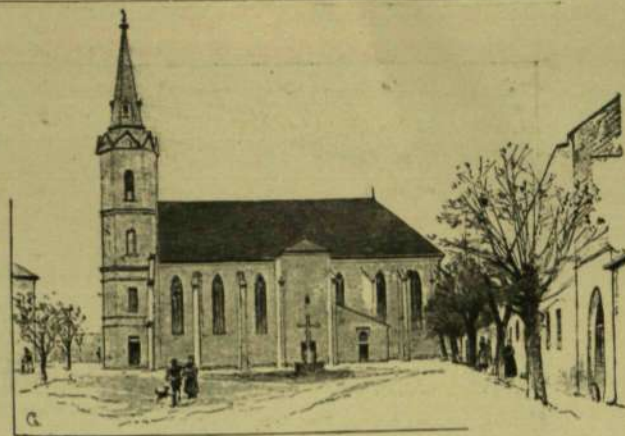
síralmas 1838-iki márczius. Az volt az itélet-
idő! Azt hittük már, hogy az egész világnak itt van a vége. A mi Dunánknak a jege még állt. Olyan vastag volt, hogy léket nem birtunk benne vágni. S akkor megindult odafenn, a pozsonyi Dunában a jég. Az a miénket is majd elvitte volna, de itt megakadt abban az Isten ellen való szigeti sánccban, úgy, hogy a Duna fenekéig tömődött a jég. Ekkor aztán a felülről jövő zaj keresztül törte a partot őrző hatalmas kőgátat s neki zúdult a kapronyi malomnak. Nőé apánk nem látott ilyen romlást! Mi innen a domb tetejéről néztük a retentő veszedelmet. Minket ez szabadított meg, mert az áradás megkerülte ezt a mi dombunkat s aztán a lapályt terítette el. Négy öl magasan járt a víz az országút felett. A kapronyi malomnak csak a teteje látszott ki belőle. Hallottuk a nagy jagatást, segítség kiabálást; de nem mehetünk hozzájuk a sebes áradással szemközt. Azt is látnunk kellett, hogy roskadoznak a recsegő falak: dűlnék az oszlopok egymás után. A templomok, a cselédházakat elsöpörte a jég. — Ezek már Isten előtt vannak. — Az egész tájék fehér volt a jégtől. — És egyszer én, a mint e kietlen fehérségbe nézek, azt látom, hogy valami fekete mozog benne. Egy csónak volt, abban ült egy ember. Arra felé látszott nagy erőszakoskodással törekedni, a hol a malom teteje kilátszott a jégből. Nagy küzdelemmel elvergődött odáig. Víz mentében jött a csónakján; sebesen haladt.»

— «Az volt a Lőrincz testvér, a pap», — szóltam közbe.

— «Ejnye de ki tudja találni!»
(Folytatása következik.)

I. RÁKÓCZY GYÖRGY.

Alig van mai napság ismertebb korszaka a magyartörténelemnek, mint Erdély «aranykora», ama számtalan becses adat révén, a melyeket Erdély történelmének kétség kívül legalaposabb ismerője, búvára és írója, *Szilágyi Sándor* a közelebbi években közölt. Neki köszönhetjük, hogy Bethlent és az erdélyi Rákóczyakat nemcsak mint államférfiakat ismerhetjük, hanem mint magánembereket is, a kiknek származása, családja, rokonsági összeköttetése, neveltetése és fejlődése úgy szólna évről-évre nyomon kísérhető addig a pontig is, a mi irányadó hatással nem voltak a magyar politikai életre. Legutóbb a «Magyar Történeti Eletrajzok»-ban épen *I. Rákóczy György* élete és működése tárul fel előttünk a XVII. század első felének ama visontagságos küzdelmében, midőn a magyar alkotmány védelme oly szorosan összeolvadt a pro-

A sárospataki hajdan református, ma kath. templom.

testáns vallás szabad gyakorlatának biztosítására megindult harcokkal. E küzdelemben nem Rákóczy György volt az első, de Bethlen mellett és után ép oly fontos, mint elévülhetetlen érdemekkel dicsékedhetett, a miért nemcsak az erdélyi, de a «nagy-magyarországi» magyar-nak is hálával kell nevének említeni.

A Rákóczy-család a Bogát-Radvány nemzetségtől vette származását. E család az Árpád-házi királyok korában telepedett le Felső-Magyarországba, de csak a XVI. században emelkedett az első főúri családok sorába. A későbbi jeles fejedelem, György, Rákóczy Zsigmondnak és Gerendy Annának volt a fiuk s 1593. június 8-ikán született. Ifjú éveit a család pörös ügyeinek rendezésében teltek el, s ő «gyakorlatilag beleéltte magát a perfolytatás s az akkori törvénykezés szövevényeibe.» Még húsz éves sem volt, midőn királyi étekgóvá és ónódi várkapitánynak lón, huszonkétéves korában pedig Borsodmegye főispánjává. 1616-ban tartá esküvőjét Serkei Loránty Zsuzsánnával, de a mézes heteket nem sokára fegyver-zőrej váltotta fel s Rákóczy Györgynek nagyon is szemfülesnek kellett lennie egyfelől Bethlen tervezett támadása, másfelől a császár és király s udvara ellenőrködése között. De ő mintegy beleszületett és belenevelődött abba a két tűz közötti állapotba, mely két nagy hatalommal szemben is képesítette a maga és később országa jogainak védelmére. A Rákóczy-család uradalmi nagyon különböző részein voltak az országnak; *Makovicza* Lengyelország határában, nyugaton *Rovna*, Morvaország mellett, *Ónod* pedig Erdély és a Hajdúság tőszomszédságában volt. Ez egy-mástól legtávolabb fekvő birtokok közt terültek el a többi uradalmak: Sáros vára, Szerenes, Lednicze, Felső-Vadász, Telkibánya, Ónod és sok más, valamennyinek középpontja pedig *Sáros-Patak*.

E birtokok közül kettő, *Makovicza* és *Rovna* a magyar királyi, Ónod pedig az Erdélyhez kapcsolt területen volt; tehát két ellenséges uralkodó alattvalója lévén: nem közönséges tapintatra és józan értelemre volt szüksége, hogy

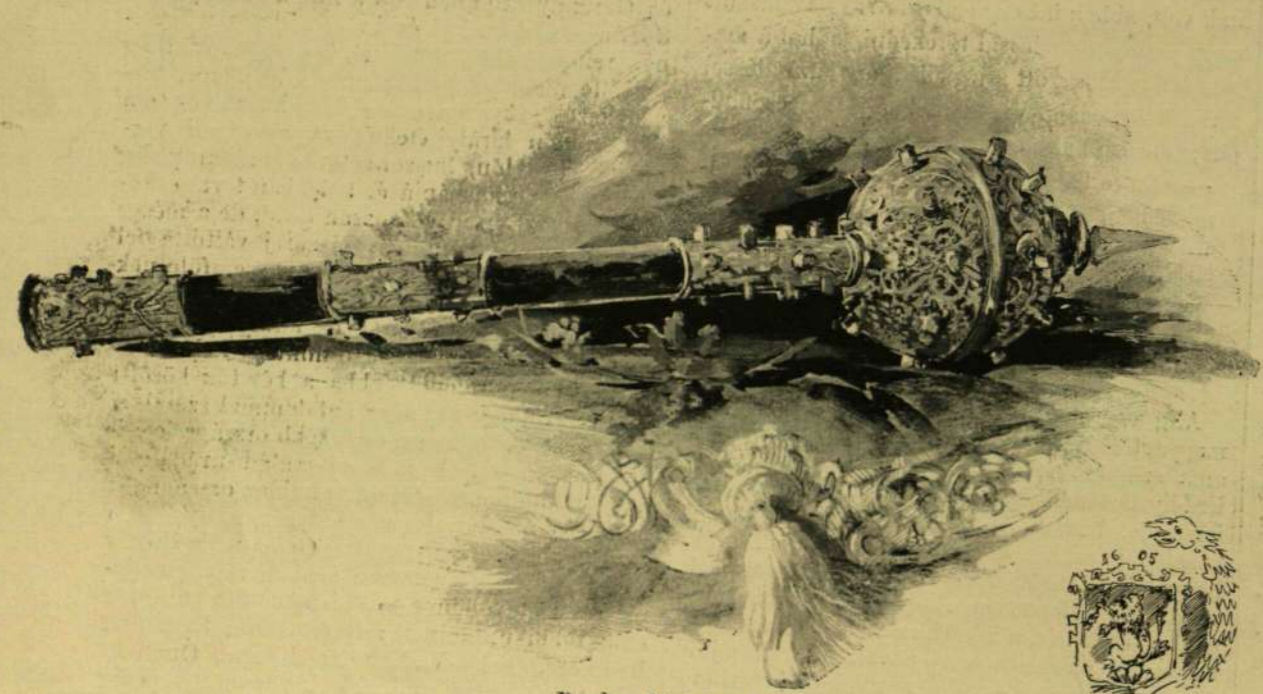

Magyar és török lovas viadala.

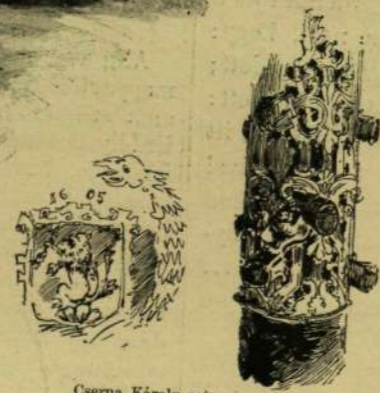
XVII. századbeli olajfestményről.

A sárospataki kollégium régi épülete a Piacz-úteza felől.

Bocskay fejedelem burogánya.

Csorna Károly rajza.

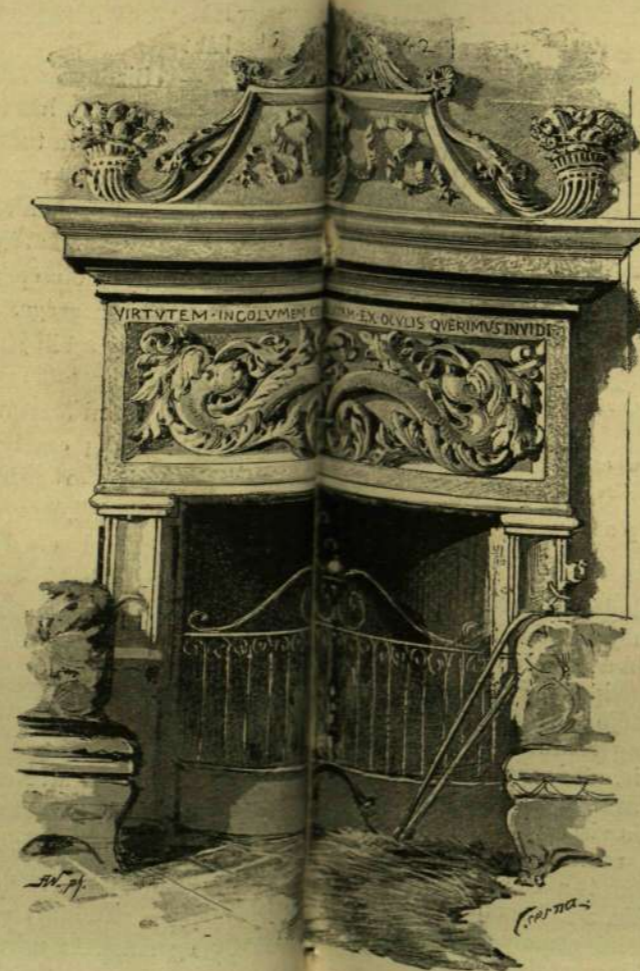

A sárospataki várkastély Lorántffy Zsuzsanna által épített része.

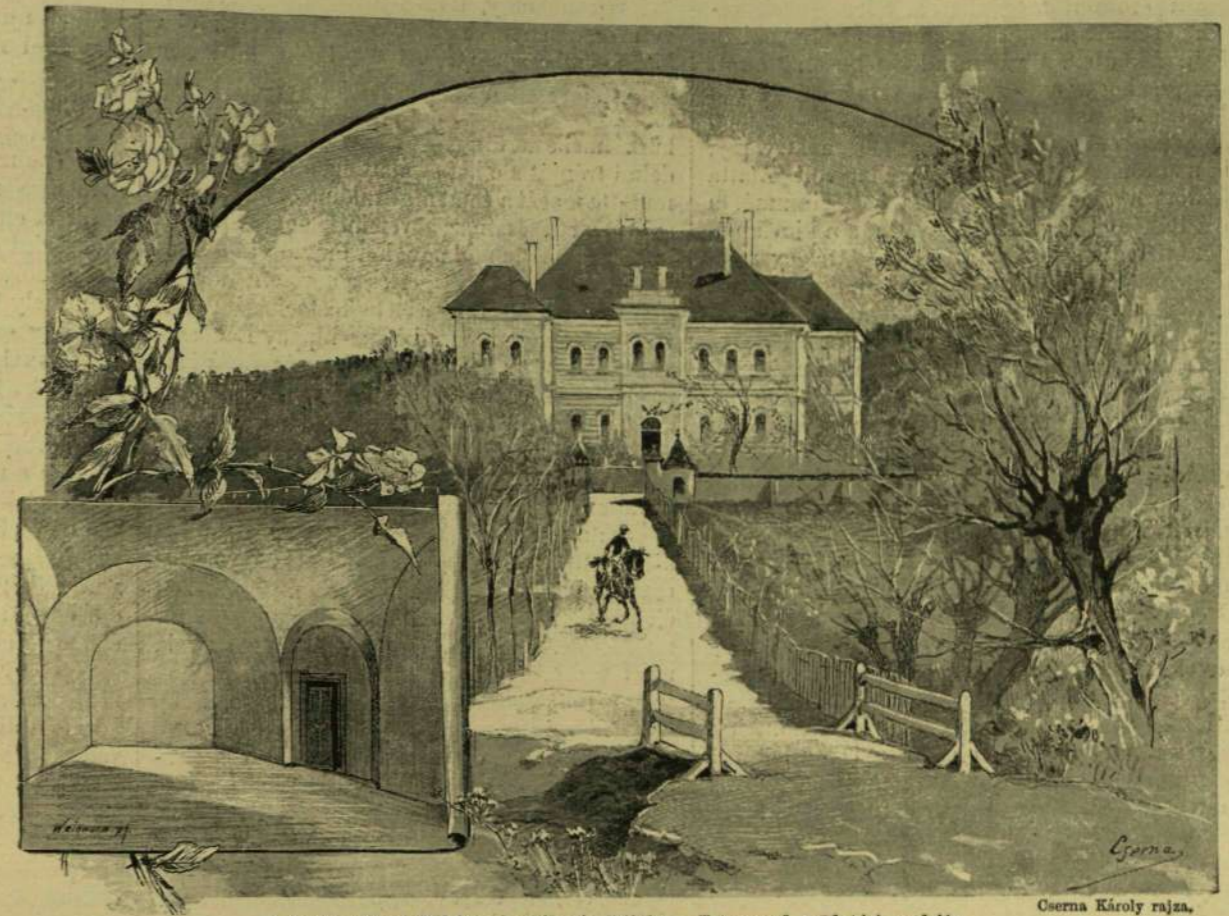
Csorna Károly rajza.

I. Rákóczy György. Rembrandt után készült amsterdami metszet.

Kandalló a sárospataki vár újabb részének egyik termében.

A felső-vadászi Rákóczy-kastély és Rákóczy Zsigmond születési szobája.

Csorna Károly rajza.

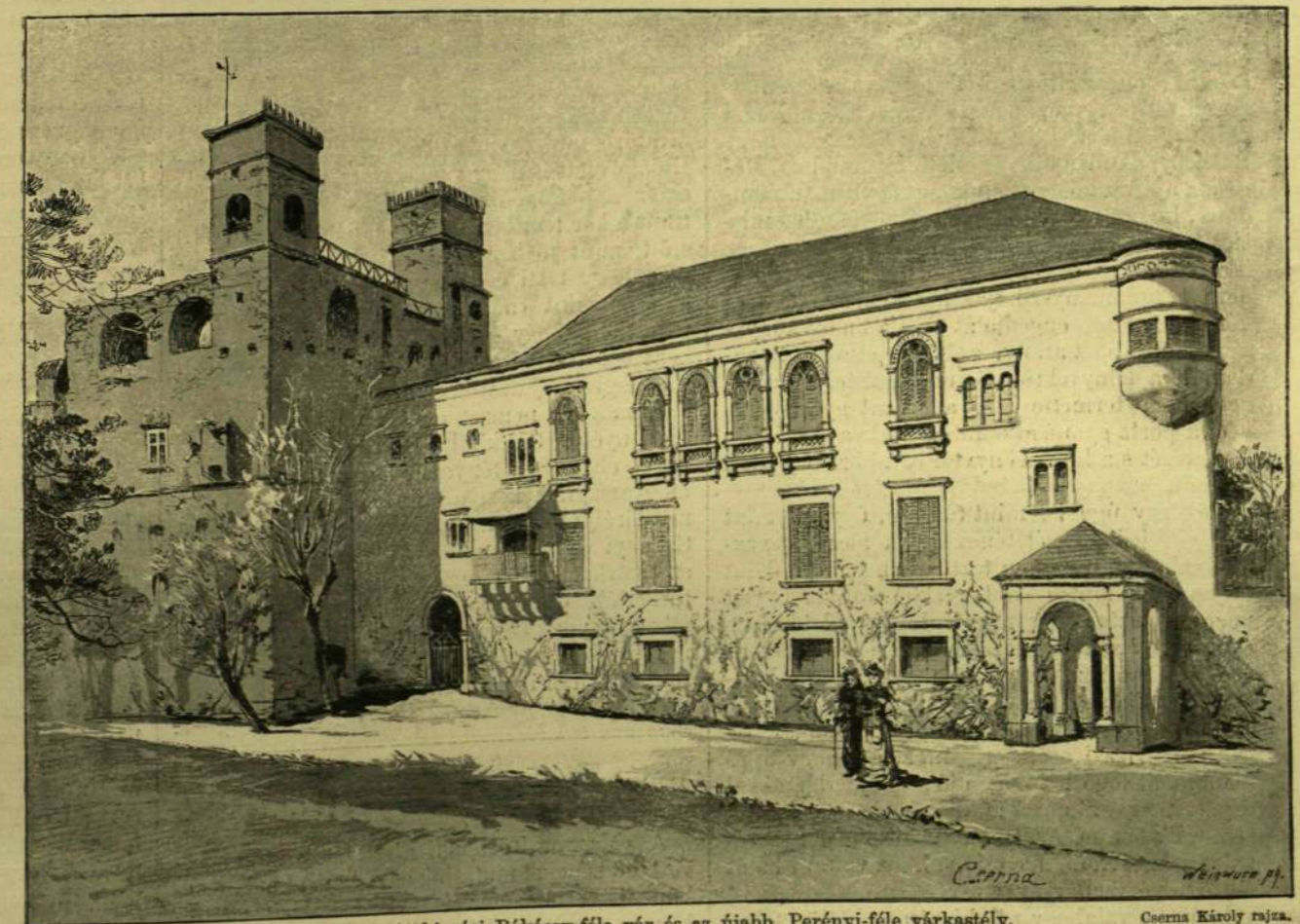
1645-ből való Rákóczy-tallér.

Rákóczy pénzének hátlapja.

1645-ből való Rákóczy-tallér.

A sárospataki régi Rákóczy-féle vár és az újabb, Perényi-féle várkastély.

Csorna Károly rajza.

családi érdeket megóvassa. Sáros-Patak védelme és iskolájának felvirágztatása legjobban szívén fektették. A vár mindig teljesen föl volt szerelve, hogy az esetleges támadás készen találja. Itt lakott jószágainak főgazdája, Debreczeni és ennek halála után Chernel György, a ki a katonának is főparancsnoka volt. Alatta fejlődött a sárospataki iskola kollégiummá, a hová Rákóczy a saját fiait járatta, s a kinek példájára más főurak is szívesen küldték gyermekeiket a fejedelmi békésüléssel ápoló intézetbe. De nemcsak a sárospataki iskolát virágzottatta föl: gondja volt a templomokra és iskolákra összes uradalmaiban. Szigorú protestáns, de nem túrelmetlen.

E mellett hozzájárult a magyar irodalom emeléséhez is. Szerencsi udvari papjával, Prágay Andrásal, lefordította a «Fejedelmeknek serkentő órája» című regényes történetet a kiadatra Bárfán, 1628-ban. A könyv egyes példányait sajátkezű aláírásával ellátva barátainak, ismerőseinek küldötte. Még fontosabb volt az «Öreg Gradual» kiadása, a melyre már mint erdélyi fejedelem határozta el magát, arra törekedvén, hogy a protestáns templomokban lehetőleg egyforma szertartás honosuljon meg. A katolikusoknál használatban volt Gradualok nagy írvetű formáját választva s így a betűket és hangjegyeket külön kellett a műhöz öntetnie, s mivel nyomdászaival nem boldogult, Hollandiából hozatott e célra szakértő nyomdászokat. Ismeretes, hogy az öreg «Gradual» kétszáz példányban készült s kétszáz egyháznak küldetett ajándékban. A példányokra itt is maga írta nevét és jelmondatát: «Non est currentis, neque volentis, sed est miserantis Dei.» Mily nagy mértékben ügyekezett Rákóczy a szellemi műveltség fejlesztésén, abból is kitűnik, hogy az udvarában levő papoknak és tanároknak műveit a saját költségén nyomatta ki, hogy Sáros-Patakon nyomdát állítottatott s mind itt, mind később Gyula-Fejérvárot a legkiválóbb tanféléket alkalmazta. Tehetséges ifjakat iskolázottatott külföldön, könyvtárat gyűjtött s a nevezetesebb külföldi irodalmi termékeket igyekezett megszerezni.

Különösen érdekes, hogy mint fejedelem, foglalkozott a Mátyás híres könyvtára maradványainak megszerzésével is. Hová lettek a híres budai könyvtár maradványai, azt maga Rákóczy így mondja el: «Mikor Budát szentségszoli-mán szultán kéhez vette volna, noha nevezet szerént meg a párnakon is megengedte volna, hogy kihozzák onnan, de akkor Fejérvárot is elegendő könyvek lévén, és az urak is mind inkább pápisták lévén, mivel azok az könyvek, kik ott voltak, nem hitükön való szentírások voltak, azokat nem vitték ki onnan,» míg aztán idők multával «kiadták a javát a római császárnak.» Mikor Rákóczy Erdélyi trónján megerősödött: azonnal megindította a tárgyalást a Corvina-maradványok megszerzése iránt; de a budai pápa olyan árt, ötezer tallért követelt, hogy Rákóczynak más úthoz kellett folyamodnia. Magához a szultánhoz fordult ez ügyben. Elmondta, hogy a fejedelmi iskola milyen fontos misiót teljesít Erdélyben, de kevés könyve van az iskolának s így a «pápa birodalmába» kell küldeni a tudományosság ifjúságát: ezért arra kéri a szultánt, engedje át neki a budai könyvtárat, inkább az arany, ezüst kiegészítőket; a porta gyanus szemmel nézte a fejedelem törekvését s a híres könyvtár továbbra is Budán maradt.

Rákóczy úgy is, mint főispán, úgy is, mint erdélyi fejedelem, életének egyik főcélját gazdaságainak jó rendben tartásában találta. Mint országának fontos és kevésbé fontos ügyeit maga végezte: úgy ügyelt föl jódelmeinek gyarapítására, istállójára, ménesére, s mint szenvedélyes vadász, kutyáira, madárfogóira. Minden takarékoság mellett is szívesen áldozott ezekre. «Egynehányzor parancsoltam már, — írta makoviczai számtartójának, — hogy apró madarakat fogó hálót igen jó szülő madárakkal együtt megvevén, alá küldjétek, de még semmi sem telik benne. Azért ha tisztességedet szeretted, parancsolom, igen jó, ahhoz való új hálót és fő hívó madárakat vévén, az madarászt is, valamint s valahogy reá bírván az alájövetelre, késedelem nélkül küldjé, ebben semmi lótt okon egyebet ne cselekedjél.»

Hogy Rákóczy, mint fejedelem, oly rendkívüli eredményeket vívhatott ki: annak oka kitűnő emberismeretében, éles tapintatában, az idő és eszközök helyes megválasztásában s fontolgató számításában rejlett. Körülbelül hat évi küzdelmébe került, míg biztosnak érezhette fejedelmi trónját s e hat év alatt épen oly bölcsnek mutatta magát a saját alattvalóinak kormányzásában, tanácsosainak, követeinek megválasztásában, mint abban, hogy Ferdinánd császár és király embereivel megértesse a külön álló Erdélynek a magyarság élete biztosítására tett roppant hatását. Ezért írhatta Lippay Rákóczy-nak a Pázmány halálakor: «Nagyságodnak igaz és jó akaró atyja fiaként ő nagysága (Pázmány), az, ki mind jó tanácsával, mind pedig egyéb segítségével nem kevés javára és könnyebbésgére volt Nagyságodnak.» Rákóczy szívesen bevallotta, hogy Pázmány soha nem árulkozott ellene: a magyarság megmentésének gondolata kibékítette a vallásilag ellentétes két nagy férfit egymással. De jöhetett békében ügyekezett eleinte maradni: serege rendezése s a kincstár megtöltése, rugóli voltak minden munkájának, mert tudta, hogy egyszer csak eljön az idő, mikor mindkettőre nagy szüksége lesz. Kisebb kitémadásaiban meggyőződhetett, hogy serege nem utolsó tényezője Erdély politikai állásának. S midőn a harmincz éves háború utolsó felvonása megkezdődött, s Torstenson lett a protestáns szövetség fővezére: Rákóczy már évekkel az előtt megegyeztetett útján biztosan lépett ki tartózkodó állásából, megmutatva, hogy Erdély mindig kész a testvérháza szabadsága érdekében kardot rántani. Támadásának sikere tudva van, valamint az is, hogy a *linczi béke* e támadásának volt eredménye. Rákóczyt itt sem hagyta el számító fontolgatása: az európai helyzetet céljaira tudta kiaknázni s megállapított azon a ponton, a melynél sem előbb, sem utóbb nem vívhatott volna ki annyi eredményt. Ez a béke és a szatmárnémeti zsinat határozata a protestáns egyház szervezetére nézve: az ő két legmaradandóbb alkotása; amavval betetőzte Bocskay István kezdeményét, emezzel a protestáns egyház concistorialis rendszerét alkotta meg.

Rákóczy a megfeszített munka embere volt. Nemcsak a főirányokat jelölte ki a kormányzás különféle ágaiban, de mindennek maga nézett utána, mint mikor még csak egyszerű főúr volt. Folyvást útazott; fő embereit, a praefectusokat, udvarbírákat, kamara-ispánokat, harminczadosokat akkor lepte meg, mikor azok legkevésbé gondolták. Nagyszámu czimerez postája is mindig hordta a különféle üzeneteket, leveleket. Természetesen kancelláriájának ily körülmények között igen sok dolga volt; föl is jegyezte egyik tisztviselője, hogy «secretariusainak, deákinak éjjel-nappal annyi munkájuk vala és szorgalmaztatások, hogy gyakorta ételeket is alig végezhettek csendesen.» És e mellett az akkor divatozó mulatságokra is tudott időt szakítani. Halála előtt is nagy vadászatot tartott, maga is egész nap talpon volt, pedig ekkor már pusztított a kór testében. Halála (1648. október 11.) előtt, mint jó keresztény, hálát adott az Istennek, hogy testi és lelki javakkal annyira megáldotta, mint «nemzete közül még senkit» és rásegítette, hogy «nemzetének idegen nemzetek közt is kedvességet szerezzen s szegény elpusztult, fogyásra jutott hazáját fölemelhesse.»

A magyar nemzet előtt mindig a hazafiság dicsőfényében tűnik föl a Rákóczy-név. Ő tette e nevet először ily fényessé, mert udvara a keleti magyarságnak központja volt s pótolta a nemzeti királyi udvar nagy hiányát. Igazán mondja Szilágyi Sándor munkája végén: «Hamvait szétszórhatták, monumentumának köveit összehordhatták, de hiában ostromolták a magyar alkotmányunk közsziklán épült erős várát, melynek egyik bástyája a Rákóczy nevével hirdeti: romba dönteni soha sem tudták!»

KÉPEK RÁKÓCZY GYÖRGY ÉLETÉHEZ.

A «Magyar Történeti Életrajzok» után a következő képeket mutatjuk be olvasóinknak, czikünk illusztrálására: *Felső-Vadász* Abaújmegyében, az úgynevezett Cserheátan van egy csöndes völgyben, melyet csekély magasságú erdős hegyek szegélyeznek. A dombon álló kastély, a

Rákóczyak egyik ősi fészke, ma is fennáll a későbbi újítások csak megszüntették, de eredeti alakjából nem vettek ki. Az egyemeletes épület ma is egyike a környék legdíszesebb úrlakásainak.

A *sárospataki kollégium* egy részének itt köztöltépe ma már csak kép; magát az épület-avultsága miatt lerombolták s helyette újabb épületet emeltek. A képkönyvön ábrázolt régi épület részint diák-lakásokul, részint gazdasági célokra szolgált. A *sárospataki róm. kath. templom*, mely korábban a ref. felekezeté volt, díszes és nagy egyházi épület gót izlésű ajtókkal és ablakokkal. Régi építészeti vonásain sokat változtattak a későbbi újítások és javítások. E templom a város déli részén áll, közel a várhoz.

A *sárospataki vár* ma is megvan s két részből áll: a nagybáráromban levő Rákóczy-fele régi várból és a Perényi-fele, későbbi keleti új várkastélyból. Amannak képkönyvön látható toronyos része félig-meddig ma is ép, bár lakásra nem alkalmas; legfőbb kamarául szolgált egy-egy elzárható terme, vagy szobája. Az újabb épület alakban csatlakozik a régihez s azzal együtt egy elég tágas négyszögletű udvart zár körbe. A kastély fő homlokzata nyugatra néz, s középen díszes kapun át juthatni sz udvarra. A várat és kastélyt minden oldalról a gyönyörű díszkert környezi, melynek széles, porondos útjai a kastély előtti tágas kavicsosított térre futnak össze. A sétatűk hálózatába igen ügyesen van beillesztve a régi várakör egy része is a déli oldalon, hol százados fák árnyában s festői magas romok aljában kanyarognak a kies ösvények. Az épületrész a Bodrog magas jobb partján, a folyóhoz közel emelkedik. A vár tetejéről és tornyaiból meglehetősen nyílik a végtelen meszeseségekre olvadó Bodrogközre és a Hegyalja közeli hegyei mentén egész Tokajig. A vár és várkastély ma Windschgrätz Lajos hercegnek, az osztrák miniszterelnök bátyjának a tulajdona, kit igazi «Új földesúr»-ként tisztel és szeret Sárospatak egész közönsége.

Ennek a ritka szép fekvésű és pompás építésű várkastélynak egyik termét ékesíti az a díszkandalló, melynek képe ugyancsak lapunk jelen számában látható.

Magának Rákóczy Györgynek azon arcképképközlők, mely a Rembrandt festménye után készült metszet. E kép eredeti metszetén e szók olvashatók latin nyelven: «Rákóczy György Isten kegyelméből Erdély s a magyar királyságból hozzá kapcsolt részek fejedelme, a székelyek ispánja» stb.

«A magyar és török lovas viadala» című képkönyv egy XVII. századbeli olajfestmény részlete, a melyet a Bubes Zsigmond kassai püspök birtokában levő eredetiről Cserna Károly rajzolt. Ugyancsak Cserna rajzolta a Bocskay buzugyának itt bemutatott képét is, a mely eredetiben a nagyszabasi Bruckenthal-féle múzeumban őriztetik. A Rákóczy-tallér» az 1645-ben veretett nagybányai ezüst tallér mindkét lapját mutatja. Ilyen tallér eredetiben föl-számmal található a múzeum régiségtárában.

FERENCZ FERDINÁND FŐHERCZEG FÖLDKÖRÜLI ÚTJA.

Írta a «Vasárnapi Ujság» számára egy tengerész-tiszt az «Erzsébet» hajó fődjelén.

Megérkezés Nipponba.*

(XIV. Közlemény.)

Amatérasu, a japáni mythológia szerint a nap ragyogó ábrázatú istennője, győzedelmes aranynyilával végre széthasította a sűrű felhőket, melyek mintegy megirigyelve Nipontól, Amatérasu választott földétől, istennője pazar kezeit, rendszeren egész napon át vastag szürke lepellel boríták be fölötté az eget. Itt is, ott is megbomlott az ádáz felhő-sereg; az aranynyilak mind nagyobb résekbe törtek rajta és visszaverődve a hullámzó tenger felszínéről, minden oldalról megindították a végostromot. Futott a szürke sereg föl egész a hegyek ormáig, a hol azonban támaszt találván, ismét egyesíté gomolygó tömegeit, hogy megvédje legalább ez utolsó állását. Megdörögtek a fellegvárak ágyúi, cikáztak a sesterség villámok. Az arany-nyilacsák*

* Nippon (napkeleti ország, a fölkelő nap országa) mostani hivatalos elnevezése a japáni császárságnak.

ott már tehetetlenek voltak ellenük. Amatérasu abba hagyta a harcát. Hiszen elérte, a mit el akart érni, hogy mielőtt alámerülne a tenger hullámaiba, még egyszer meglássa azt az áldott szigetországot, melynek kegyelme jelül elküldé egykoron tulajdon isteni unokáját, hogy utódaival együtt birtokolja és védje azt mindenkörön.

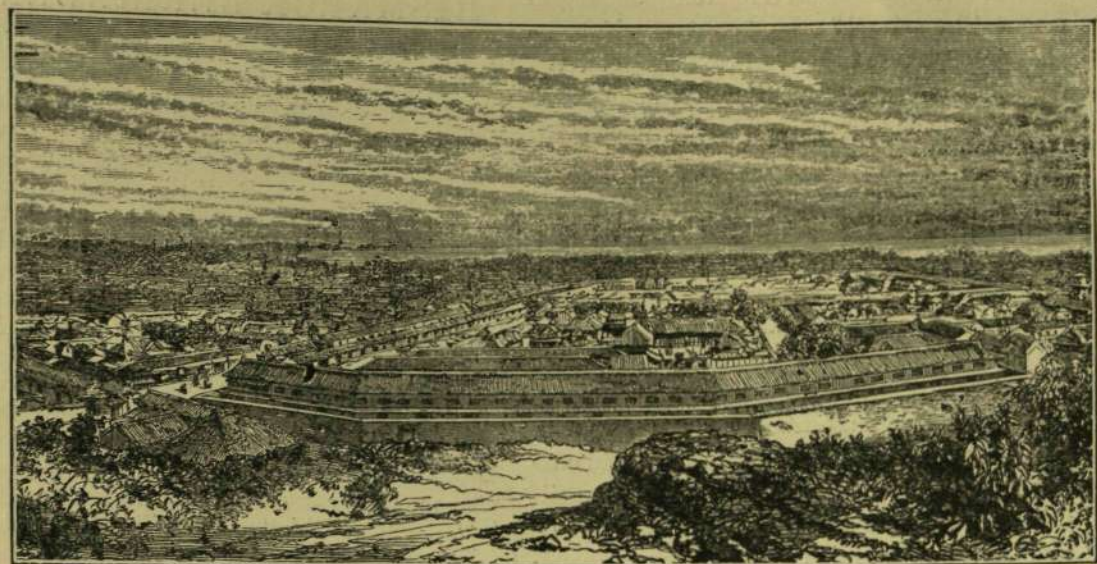
És azon utazók is, a kik a fölkevert hullámokon hatalmasan hanykódó «Erzsébet» földelzetén szemtanúi voltak az égi harcoknak, elérték, a mit elérendők voltak: a kelet vizein átvezető utazás végpontját, a legkeletibb Keletet, Nipont, a «fölkelő nap országa»-t.

Egy előttünk még új földre lépünk itt, a melynek története hatalmas eseményekben, gyors változásokban bővelkedik; melynek mythológiája költői népképzlet szílelemény, melynek népe oly sajátos, minden mástól különböző műveltségű, mert hazáját nagy tenger választja el a többi népek országitól, s mely nép mégis át tudta venni egykoron a kínai, újabbban pedig az európai műveltség javát. És tette ezt oly bámulatos eredetiséggel, hogy saját jellegén csorba nem esett. A niponi nép szelleme oly termékeny, hogy megterem benne a hazai virágokon kívül az idegen is és egyik sem hátráltatja a másik növést. Meszeszerű ország, csodálatos népi!

Ó fensége, mint egyik hatalmas európai uralkodó-ház tagja érkezvén Japánba, azon percztől fogva, a mikor a fölkelő nap országitának vizeire érkezett, Nipon hatalmas uralkodójának vendége volt.

Mulsuhitunak, Japán mostani «császárságának» (ez a mostanában használt czim és nem mint hajdan «mikádó») derekas egyéni tulajdonságai világszerre ismeretesek. Ő volt az, a ki 1868-ban, mint még alig 16 éves ifjú, uralkodásra jutva és az akkor hatalmas tevékenységű reformáramlatnak élére állva, országának minden dolgaiban oly átalakulásokat léptetett életbe, melyek fölelőlvén a politikát, a vallást és a társadalmi életet, óriási méreteikben és messze kiható következményeikben páratlanok talán az egész világon és a művelődés történelmében. Az ő trónra lépte előtt a *mikádó*, ki nemcsak a magyarány, hanem a sinto-vallás szerint is az istenektől származott, csupán mint mély tisztelt tárgya élt; szent volt és a nép előtt láthatatlan; uralkodása csupán eszményi természetű. Helyette a tényleges uralkodás összes jogait évszázadok óta a *sagun* gyakorolta, a kit talán a legtalálóbban teljes hatalmú politikai és katonai helytartónak, vagy generalissimusnak lehetne nevezni. Az európai államok történetében is találkozunk ily hatalmas egyéniségekkel: Richelieu, Bolingbroke, Hunyady János, Potemkin és másik hasonlólag egyesítők kezeikben az országias minden ágait. Csak hogy a japáni sagunok hatalma szilárdan megállapított, apáról fiúra átöröklődött volt. Századokon át fennállott és ennél fogva mintegy joggyakorlásá vált.

A 17-dik század elején a saguni uralomhoz jutott *Tokugava* család őse, a nagy, és halála után az akkori mikádó által istentit *Jijszú* volt az, a ki a sagunok feltétlen hatalmát megalapította. Ő volt az, a ki félvén, hogy hatalmas kibefolyás által szenvedhetne, megkezdte és keresztül is vitte a tökéletes elzárkozás rendszerét, mely halálbüntetés terhe alatt tiltá minden japáninak hazája elhagyását és az európai nemzetekkel való érintkezést, a mi akkor már a portugalli és különösen a hollandi kereskedők számára a gazdagság bő forrása volt, valamint a keresztény vallás bevitelét és terjesztését is majdnem tökéletesen megszüntette. Egy a nagasaki öbölben fekvő kisdél felsziget, *Désima*, volt az egyetlen hely, a hol szegénytelen föl-teleknek alávetve (pl. tilos volt a keresztény vallás nyilvános gyakorlása) meg volt engedve egy bizonyos számú hollandi (és csakis hollandi) kereskedőnek, hogy egy művelt és nagy nemzet tagjaihoz nem méltó életet folytathassanak. A már meglehetősen elterjedt keresztény vallást tüzszel-vassal kiirtották, egy véres fejezetet csatoltván a keresztény mártírok történetéhez. Több száz japánit, kik a keresztény hitről lemondani nem akartak, egy azóta Pappenbergnek nevezett (az *Pfaffenberg*; a hollandiak, a kik akkor eltagadták a keresztény hithez tartozásukat, mondván, hogy protestáns létükre más hitet követnek, mint a katolikus japánok, adták ezen nevet a szigetnek) s a nagasaki belső öbölbe vezető tengerszoros bejáratánál fekvő

FERENCZ FERDINÁND FŐHERCZEG FÖLDKÖRÜLI ÚTJÁBÓL.

Jeddo a kikötő felől nézve.

sziget meredek sziklaptájairól a tengerbe taszítottak.

A nyugati műveltség hatásától így elzárva, a sagunok teljhatalmú uralma alatt élt e szigetország népe önálló, sajátos életet. A már jóval előbb részben átvett kínai műveltség elemei, mint a buddhizmus, a Confucius-féle tanok, a kínai jelkép-írás, a porcellán- és selyem-ipar összeolvadtak az ősi japáni műveltség elemeivel és azokkal együtt egy új, magában befejezett műveltségű alakultak az elzárkózott nemzeti életnek a harmadfél századig tartó korszakában. A művészet és a műipar minden ágai, melyeknek czikkéi immár világszerre ismeretesek, önállóan fejlődtek ki náluk; sajátos, úgy szólván, gyermekded föllegűsük, de művészi kivitelük miatt, melyek fölfele a természet alakjait teszik az ékítmenyek alkotórészeivé, általános kedveltségre jutottak. Azon szembőlő tény, mely a japáni nép szellemi életének minden nyilvánulását jellemzi, hogy t. l. hiányzik náluk a nagy gondolat, az eszme, részben talán abból magyarázható, hogy e nép oly hosszú időn át el volt zárva a többi világtól. Mint az egyes ember, ha egészen elköltöztetve magát, remete-életet él és sem cselekvőleg, sem szellemileg nem vesz részt a többi emberiség működésében, elmarad és elhicsinyesül, úgy a népek is, ha elzárt életet élnek, csak bizonyos foglalkozásuktól fölemelkedni, azután megállapodnak, vagy elfajzanak szellemileg is, testileg is. Mert, a mint idegen fajok kereszteséből erősebb nemzedék támad: úgy különböző eszmekörök érintkezése is termékenyítőleg hat és újabb nagy eszméket szül.

A jelen század 50-es éveinek eseményeiben rejlettek a mostani állapotok csirái. Az európai nagy nemzetek mozgalmait indították, melynek célja az volt, hogy *Nippon* megnyíljon az európai kereskedelem számára.

(Folytatása következik.)

PÁVA A VARJUVAL.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

Írta MIKSZÁTH KÁLMÁN.

«Valami olyat gondoljon ki, a mi nekem se rossz». Ez a mondat úgy pislogott ki a mai nap eseményeiből, mint sötét erdőből kicsinynek pász-torttúl. Biztatta az ezredes, csillogott, fénylett előtte. Hátha mégis őt szereti? Hátha csak nem merte magát megkínálni. A férfié az első lépés. Hiszen az asszonyból már az a célzás is elég, hogy gondoljon ki valami olyat, mi mindkettőjüknek jó.

Hiszen épen ilyet gondolt ki, de nem fog-e vele felsülni?

Mig az inháber ezeken töprengött, addig már a hideg nézők tisztában voltak vele, hogy mindez kosarat jelent. A pletyka megindult. A szegény gróf Waldeck hogy megjárta! Részint

nevettek rajta, részint sajnálták. De annál inkább szapulták az asszonyt. Oh, nincs abban annyi szemérem sem, mint a mákszem! Borzasztó az! Ilyen úri dáma, ilyen palota-hölgy, így vicsozítja ki a foga fehéret! Hát ér a nevelés valamit? Nem ér semmit. Ki hallott már valaha ilyet! Három nap alatt kapitánynya avansziroztatja a fiókát! Ugyan mi az ördögöt akar vele? s hogy megnőtt az ípsének a szára. Pezkesen jár, csörteti a kardját, hetykén pengeti a sarkantyuját és az orrán keresztül beszél, mint egy elbizakodott princa. A Boreza szeretőjéhez hozzá se szól azóta. Hja, így van az, ha a hernyóból gubó lesz!

Hanem iszen az ezredes se övezi ám szalmakötéllel a derekát. Megfele magáért. Tromfra csak tromf jöhet. Ha a grófné három kívánsága ilyen különös volt, tudni illő, hogy most már az őve se lehet szörmentes. Pedig még kettő van hátra.

Az egész egybegyűlt uri világ lázas kíváncsiságban égett, hogy a következő ebédnél mit követel majd gróf Waldeck? Lesz-e fullánk, tövis az értelmében, vagy pedig a szívét találja ki? No hiszen az volna csak még a szpektakulum.

Sem az egyiket nem tette Waldeck úr, sem a másikat, hanem így szolt ebéd után, nagy figyelem között:

— «Az első kérésemet teljesítette a grófnő. Azt kívántam, hogy mondja el, mit követelt volna tőlem, ha nyertes marad. Elmondta, köszönöm.»

— «Ugy van, vitéz uram. Várom tehát a második kívánságom.»

Waldeck gróf felállott s elébe lépett:

— «Mondja meg nekem őszintén, miért kívánta tőlem épen ezt a három dolgot? Ez az én második kívánságom.»

Az asszony gyöngén elpirult, egy ideig habozott; egy pünkösdi szegfű volt a keblén, azt tépdelte el apródonként.

— «Őn túlságosan kíváncsi, gróf, de ha meg kell lenni, isten neki. Újjon le és húzza közelebb a székét, majd elmondom. Hiszen úgy sem maradhat a véka alatt.»

Az inháber engedelmessékedt, leült vele szembe, állta az izzó szemeknek a ragyogását, égetését, míg a feje zugott azoktól, a miket hallott.

— «Hát úgy volt az, kedves ezredes, mert ez egy egész kis mese, hogy a Nagy Józsi kapitány, kit már én rég szemmel tartok, beállított hozzám a mult héten és megkérte tőlem a Boreza szobalányomat. Engedjem ki, úgymond a szolgálatból és inkább őt tegyem be valami foglalkozásba az uradalomtól, mert levetni készül a cizfira dolmányt. «Hát tetszik neked a Boreza?»

kérdem tőle. Igent intett a fejével. «Hát engem megnézel-e már jól?» — faggatom odább, — «hát én tetszem-e neked?» Erre is igent intett a fejével. Nevettem nagyot és így szóltam hozzá kacagva: «De ha a Boreca is tetszik, meg én is tetszem, hogy lehetsz akkor olyan számár, hogy őt kérd meg feleségül és nem engem?» Erre aztán ő is nevetett: «Hiszen ha legalább kapitány volnék, nekem is más szem volna.» «No, ha csak az a baj, Nagy Józsi, — feleltem, — hát olyan kapitány leszel te már mához egy hétre, mint a pinty.» Ő csak a szemét meresztette erre: «Ne bolondozz a méltóság asszony!» De én csöpp se bolondoztam, tetszett a legény, elhatároztam, hogy először rangot adok neki, azután odaadom a kezemet is. Szóbeli szó lett. Megbeszél-tük együtt, megegyeztünk — s im ezért kívántam kegyelmedtől mind a három ízben az emelkedését.»

Az asztaltársaság meglepetve hallgatta ezt a csodálatos történetet egy szép hölgy szájából, ezt a különös vallomást. «Ah!» «Oh!» röppent el önkéntelen. A bálmal főlisszisszenési mellett ott agyarkodtak az irig pillantások is Nagy Józsi szegződve, ki nagyokat ivott s jóízűen ingatta fejét. Az bizony úgy volt, tökéletesen úgy történt!

Az ináber eleinte majd leszédült a székről, de csak addig, míg tisztába nem jött, míg veszteni valója volt. Mikor aztán a remény utolsó szikráját is kioltották, olyan kemény lett, mint a kihült vas.

«E szerint, — jegyzé meg hüvösen, — a naponkénti egy kívánság csak arra való volt».

«Hogy a törvénynek elég legyen téve, kedves ezredes, mely, úgy gondolom, megkívánja a tisztól, hogy mindenik rangfokon legálább huszonnégy óráig megállapodjék».

«Ennélfogva tehát megszünt az ok, a miért a harmadik kívánságot holnapra kelljen halasztanom.»

«Magszünt, ha úgy tetszik, — hagyta rá elbűvölő mosolylyal a grófné. — Hiszen lássa, én olyan jó vagyok, mindenre rávehető, mint a szelíd bárány.»

S aztán szeretetreméltó páthosszal, oktondi szelességgel kiáltott fel:

«Csend, uraim! Az én zsarnokom most hirdeti ki a harmadik és utolsó rendeletét hozám! Nem bánom én, behunyom a szememet. Így ni! Rajta uram!»

Nem sokat kérte magát Waldeck. Szinte kívánczokott belőle a harmadik szó.

«Mentsen fel kegyesen a holnapi ebéd alól. Ez az én harmadik kívánságom.»

A menyecske érezte a méregcsöppet, de még se tett úgy, mintha haragudnék, hanem csak úgy, mintha elszomorodott volna.

«Ah, ön igazán kellemetlen dologra kényszerít. Ön csunya, rossz ember, ezredes! Mikor épen holnap lesz az eljegyzési ebéd! Ejj, ej ezredes, szegyenelje magát.»

«... És az szégyelt is magát, de úgy, hogy egy évig került minden társaságot s egész holt napjáig minden asszonyt.

(Folytatás következik.)

BISMARCK BERLINBEN.

Négy éve múlt, hogy Németország egykori hatalmas kancellárja, Bismarck herceg, önkéntes számkivetésében duzzogott, rangja és hatalma elvesztése miatt. Sajátságos állapot volt az, mely az egész művelt világot meglepte s az egykor bálványozott államférfiú egyéni jellemét nem épen rokonszenves alakban mutatta be. Épen semmi méltóság sem volt magaviseletében, haragját a császár és környezete ellen egyáltalán nem titkolta, sőt nem egyszer oly kifejezésekre ragadtatta magát, melyek komoly férfiakhoz alig illők. S mindennek dacára az öreg ember személyes gyengeségeit elnézte a közvélemény, mely Bismarckban a német birodalom egységének megalapítóját s a jelenkor egyik legkiválóbb történelmi alakját bálványozta, oly sok ideig; maga a császár is, ki oly sok kemény szót hallott duzzogó alattvalója ajakáról, őszintén fájalta, hogy ezzel a történelmi alakki, ki bálványozott nagyatyjának jobbkeze volt, viszálykodásba kell állania.

Senki sem tudja Vilmos császár és Bismarck kibékülésének valódi okát és történetét. Csak két dolog bizonyos. Egyik az, hogy a közeledésnek legelső nyilvános jele Vilmos császárnak a múlt nyáron hazánkba, Kőszegről küldött tá-

nek babérkoszorút. Hasonló jelenetek ismétlődtek mindenütt, hangos éljenzések, nagy néptömeg, virágkoszorúk és hazaifas dalok éneklése váltották fel egymást mindaddig, míg a vonat Berlinbe nem ért. Itt az egész várost, különösen a herceg útjába eső utcazákat, elborították a lobogók, virágkoszorúk, Bismarck és az öreg Vilmos császár szobrai; az utcáik annyira tele voltak néppel, hogy a rendőrségnek csaknem lehetetlen volt rendet csinálni; az éljenzések pillanatra sem szünt meg.

A vasúti állomásnál a császár nevében testvére, Henrik herceg, fogadta az agg államférfiút, ki jól ismert fehér vértés egyenruhájában jelent meg, kissé gyöngékedve és rendkívül megvénülve, úgy, hogy csak Henrik herceg karjába kapaszkodva tudott eljutni az udvari kocsisig, mely a kíváncsi nézők boszúságára zárt kocsit volt. A királyi palota legszebb termeit jelölték ki vendégszobául Bismarck számára s maga a császár, neje és három idősebb fia társaságában fogadta őt. Nyilvánosan többször megeskolták egymást és megrázták egymás kezét. Pár perczig volt itt Bismarck s azután üdvözölve a császárnét és az udvari személyzet előkelő tagjait, a császárné annak magánszobájába vonult s ott jó hosszú ideig beszélgettek egymással tanú nélkül. A császár még azzal is kiténtette a herceget, hogy ő is hasonló egyenruhát öltött, mint a minót Bismarck viselt.

Bismarckot az uralkodóház tagjai, a miniszterek s más előkelőségek siettek üdvözölni, ő azonban csak az anyacsászárnét, egykori fő ellenségét látogatta meg rövid időre, többeket nem is fogadott s a látogatók egyszerűen nevüket jegyezték be az előszobában levő könyvbe. Még a Bismarck tiszteletere rendelt ebédén is csak a császári ház tagjai voltak jelen, s azután Bismarck még az éjjeli vonattal visszautazott Friedrichsruhéba. Maga a császár kísérte ki az alkalommal vendégét a vasútra, itt ismét megcsókolta s még később a vasúti kocsik ablakán át is kezet szorított vele. A kibékülés teljes volt s a nép nagy tömege örömmel üdvözölte ezt

a szép jelenetet, mert ha Bismarck agg kora miatt többé aligha lehet vezérlő férfiú a német közéletben, múltja emléke nagy, s a német nemzet lidéroznyomástól menekedett meg, midőn leg-híresebb honfitársa és az állam feje között a kibékülés megtörtént.

EGYVELEG.

* **A kapurthai rajah** Londonból haza érkezését, egy ottani helyi lap következőképp ünnepelte meg: «Midőn Ő Felsége megérkezett, bánatunk tele öröm és vidámság tavaszává változott. Mindnyájan repülő állapotban vagyunk vidámak, mint a pacsipta s játszó kedvben, mint a cicizák. Boldogak vagyunk, hogy Ő Felsége ismét szerencsésen közöttünk van, megtérve útjából, a gallok országából, a kétszínű Angliából, a kékszakalú németek közül s a jajgatást támasztó mindent elnyelő világtengerről.»

* **Az anarkhistáknak** jelenleg 150 hírlapjuk van a világ különböző részeiben. Legtöbb van Spanyolországban; Angliában csak 4, Franciaországban 5, Olaszországban 2. Leghíresebb a párizsi «Père Peinard.»

* **A londoni kóbor macskák** nagyon rákaptak az ottani állatkertre. Éjjelenként tömegesen lopóznak be a kertbe, hogy az állatok etetésénél maradt hulladékokat föllakmározzák. Különösen szeretik a tengeri madaraknak adott halak hulladékait.

* **Óriási fehér sást** lőttek közelbe Anglia déli részén, Kentben. Az állat kiterjesztett szárnyainak két vége 7/8 lábnyira távoltságban van egymástól, fejétől farka végeig 3 láb hosszú.

SZIMICS GYÖRGY,

AZ ÚJ SZERB MINISZTERELNÖK.

Alig múlt háromnegyed éve, hogy Szerbia fiatal királya önmagát nagykorúsította, s mind magáról, mind országáról lerázta a regensségek már egy kissé nyomasztóvá vált igáját. Sándor király a radikális pártnak szenvedélyes, a korona tekintélyét sokban veszélyeztető, az állam érdekeit majd mindenben parasztos együgyűséggel ignoráló kormányzása mellett egy új vadsághoz jutott, melyet úgy velt legjobban megoldani, hogy véget vetett a radikális párt különféle zsarnokságának és Szerbia ügyeinek vezetését oly emberek kezeire bízta, a kik az uralkodónak feltétlen és kipróbált hívei, kik államférfiúi képességükkel, pártunkivüli állásuknál fogva magáról lesznek a pártszavazóktól fölzigatott kedélyeket igazságos, törvényes és részrehajlatlan kormányzással először lecsillapítani s azután, ha majd beállott mind a három nagy politikai pártban a szükséges tárgyalgosság és mérsékelttség, módot találni arra, hogy a Szerbia kis testéhez nagyon is bőven szabott s túlságig szabadelvű alkotmány a korona és az állam szükségelhez képest átalakíttassék.

Ez volna Szimics György kormányának a föladata, és ha ez sikerül, az övé lesz aztán a nagy és senki által el nem vitatható érdem is, hogy Szerbiát megmentette az állambukástól, s egyszersmind az egész államéletet gyökeresen megjavította és biztosabb alapokra fektette.

Ez a nagy, ez a hazaifas feladat meg van könnyítve azzal, hogy Szerbia jelenlegi pártunkivüli kormányának nem lesz gondja többé egy regensség kiegészítésére, hogy van még majdnem másfél évre terjedő alkotmányos megszavazott rendes költségvetése, hogy a radikális kormány kényszerítve volt az úgynevezett «obrt (forgalmi) adó» miatt az osztrák-magyar monarchiával keletkezett viszályt maga kiegyenlíteni. Mindez pedig nagyon is tisztázta Belgrádban a politikai helyzetet és kiragadta a hatalomról leszorított radikális párt kezéből az eszközöket, hogy mélyebbre ható izgatást ne üzhessen.

A Szimics-kabinetben a belügyminiszteri tárczát *Nikolajevics Szelomir*, volt államtanácsos váltotta el, a ki ismert lelkes magyar-barát, nagy műveltségű, erélyes és általánosan kedvelt államférfi; a hadügyi tárczát *Pavlovics Milovan* ezredes, Szerbia hadserégének egyik legképzettebb és legkiválóbb tagja vezeti; a zilált pénzügyrendezésére a szerbeknél nagynevű *Mijatovics Cedomir* vállalkozott, a ki mióta megszünt Szerbia miniszterelnöke lenni, folyvást Londonban élt és az európai pénzügyeket behatóan ismeri. Az igazságügyi tárcza vezetését *Gyorgyevics Andrács*, a kereskedelmügyi tárczát *Lozanics Simon*, a közoktatási pedig *Nesics*, a szerb tudományos akadémia elnöke vette át; mind a három nagynevű tudós ember és a belgrádi főiskola tanári karának a legjelesebb tagjai; a közlekedésügyi tárczát *Zdravkovic* tábornok vezeti, a ki ebben kipróbált szakember.

Szimics György miniszterelnök és Szerbiának egyszersmind a külügyminisztere, egy a szerb történetben ismeretes családnak az ivadéka. Ősei nagy tekintélyűek s gazdaságuknál fogva mindig nagy befolyást gyakoroltak a szerb államügyek vezetésére. Szimicsnek *Alexa* nevű nagybátyját *Obrenovics* Milos fejedelem a legnehezebb diplomáciai küldetésekre alkalmazta. 1842-ben regens volt, 1853-ban pedig miniszterelnök. A jelenlegi szerb miniszterelnökek az őles atyja, *Szimics Sztóján*, Karagyorgyevics Sándor herceg uralkodása alatt az államtanács elnöke volt; pedig akkoriban e kiváló állás

nagyobb fontosságú volt, mint a miniszterelnöke.

Nem esoda tehát, hogy ily családnak a nagy reményű fia szintén az államférfiúi pályára lépett, hogy dicső őseinek erényeitől buzdítva, majdan ő is hazáját szolgálhassa, és pedig, a mi Szerbiában nagyon nagy ritkaság, csupán nemes becsülvéből, mert Szimics, mint gazdag ember, nem szorult a hivatala után járó fizetésre. Szimics György 1843-ban született és a belgrádi főiskolán nyert képzettségét később Berlinben és Párisban az állami tudományok behatóbb el-sajátításával bővítette ki. Haza térvén, működését a külügyi minisztériumban kezdte meg, a hol nem sokára osztályfőnöki állásra emelkedett. 1883-ban Szófiában a szerb kormány képviselője volt, de nem tudta a szerencsétlen szerb-bolgár háború kitörését Milán király határozott akaratára miatt megakadályozni. Míg Szimics György a diplomáciai pályán működött, addig testvére, özvegy *Lesjaninné Szimics Boszilyka*, Szerbiának egyik legműveltebb asszonya, Natália királyné mellett öt éven át a főudvarmesterné méltóságát viselte.

Mikor Szimics György 1887-ben Milán király megbízásából Gersics egyetemi tanárral és

SZIMICS GYÖRGY, AZ ÚJ SZERB MINISZTERELNÖK.

Radovics államtanácsossal együttesen az új, igen szabadelvű alkotmányok tervezését kidolgozta és annak a megszavazásában 1888-ban közreműködött, folytatta diplomáciai működését, képviselvélen Szerbiát először rövid ideig Szent-Pétervárott, később pedig, hosszabb ideig Bécsben.

Szimics Györgyöt, a hol csak diplomáciai minőségében működött, mérsékelt, higgadt és igazi nemes föllépésért hamar megkedvelték. Politikai pártállására nézve Szimics György, mint Risztics János volt regens tanítványa és barátja, mindig mérsékelt szabadelvű; soha nem engedte magát a politikai szenvedélytől elragadtatni.

Követi állásán Bécsben Szimicsnek bő alkalma volt monarchiánk vezérférfiainak Szerbia fejlődése iránt táplált barátságos jóindulatáról meggyőződni, ennél fogva biztos reményünk lehet, hogy Szimics György miniszteriumának kormányzása alatt az osztrák-magyar monarchia és a szerb állam közt nem régóta ismét helyreállott barátságos viszony nemcsak, hogy semmi által nem fog megszavartani, hanem a kölcsönös érdekek tárgyalgóság és józan fölfogása által ezen barátságos viszony napról-napra még inkább meg fog szilárdítani. Ennek a barátságos

viszonynak a megszilárdulása bizonyára nagy erőt fog kölcsönözni a Szimics-kabinetnek Szerbia zilált belügyeinek mielőbbi sikeres rendezésében is, mit mi is szívünk mélyéből, őszintén kívánunk.

POPOVIC V. ISRVÁN.

SCHEUTHAUER GUSZTÁV TANÁR.

(1832—1894.)

Scheuthauer Gusztáv, a budapesti egyetem egyik tudós orvostanára meghalt a múlt január hó 28-ikán, szívizélhűdésemben, hirtelen. Egész életét a tudománynak szentelte, keveset törődve a világgal, melynek szokásaira nem adott semmit. Már régen özvegy ember volt, s a magány, melyben folytonosan tanult, hamarabb megöregítette, mint mást és zárkózottá tette. Tanítványai azonban, kik iránt már tanári állásából kifolyólag is közlékeny volt, sokat tanulhattak tőle.

Ífjúsága éveit külföldön töltötte. Az orvosi tudományokat Bécsben tanulta, s az ottani híres egyetemi tanár, Rokitskysky mellett lett asszisztens; majd a brünni orszagos kórház benceznokává nevezték ki. Innen jött 1870-ben Budapestre az egyetemre a kórszövetség nyilvános rendkívüli tanárává. 1871-ben a Rókus-kórház benceznok-főorvosa, egyúttal pedig törvényszéki benceznok lett. Két évvel utóbb, Arányi tanár nyugdíjaztatásakor, a kórboneztani tanszék helyettesítésével bízták meg, alig egy év múlva pedig (1874. április) megérkezett rendes tanárrá kinevezése is.

Az egyetemen eleinte nem valami szíves fogadtatásban részesült, mert az 1832-ben Töke-Terebesen született Scheuthauer keveset tudott magyarul. Előadásait eleintén teljesen be kellett tanulnia magyarul s csak úgy tudta elmondani, de egy-két esztendő múlva már megszerezte az előadási nyelvben is a kellő jártasságot; bár kiejtése folyton idegenszerű maradt. Azonban mindig nagy gondal készült előadásaira, melyek világosak, éles logikájúak és tömörek voltak, s melyeket humoros ötletekkel is fűszerezett. Egész megjelenése, zömök alakja, kopottas külseje, nyaka körül az elmaradhatatlan fakó színű sál, érdekes alkatú feje sajátos alakká tették.

A tudós tanár, a ki a klastromi zárkózottságú, nagy szobatudósok típusai közé tartozott, folyvást fáradhatatlan kitarással tanult és olvasott. Szakmájának irodalmát teljesen ismerte, de rendkívüli emlékezőtehetsége s az azzal párosult nagy tudásszómj, mely néha pusztá kíváncsisággá fajult, elcsábította őt az emberi tudás más-más mezeire is, melyeken annyira tájékozott volt, hogy lexikonszerű ismerettömegével nem ritkán csodálkozást keltett. Nem csupán az orvostudomány haladását kísérte mindvégig éber figyelemmel és pártját ritkító szorgalommal, hanem az általános irodalmat is, úgy hogy olvasottság tekintetében úgyszólván egyedül állott, annyira is inkább, mert rendkívül nagy nyelvismerete folytán, — több keleti nyelvet is értett, — olvasmányanyaga is szerfelett terjedelmes volt. Ép oly buzgalommal, mint szakmáját, a kórboneztant, tanulmányozta a régiségtan külön-böző ágait, a történelmet, mítörténelmet, a világirodalmat. Szóval egyike volt a legencyklopédikusabb képzettségű embereknek. Nagyobb irodalmi munkásságot azonban nem fejtett ki, s néhány szakdolgozatán kívül leginkább az orvostanár-testület, az országos közegészségi és igazságügyi orvosi tanács számára alaposan kidolgozott törvényszéki orvosi véleményeit, lehet fölemlíteni.

Scheuthauer a nyilvános élettől meglehetősen tartózkodott; úgy szólván egész életét a tanuláshoz és tanításnak szentelte. Csupán egy ízben fordult meg neve gyakrabban a nyilvánosság előtt, 1883-ban, a híres tiszta-eszlári pör tárgyalásakor, a melynél mint szakértő döntő szerepet vitt.

A sajátos különöz tudós életpályájáról meg azt az adatot jegyezhetjük föl, hogy eredetileg papi pályára készült, s a bencezések rendjébe lépett Szent-Mártonban, onnan ment aztán Bécsbe az orvosi tudományokat hallgatni, s azontúl an-

Protestáns Közlöny. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadó Szász Gerő. XXIV. évf. Ára 6 frt.

Család és Iskola. (Kolozsvár.) Szerk. Fazakas József; kiadja a kolozsmezei tanítótestület. XX. évf. Jul. és aug. hónapokat kivéve, havonként kétszer. Ára 3 frt.

Közművelődés. (Gyula-Fehérvár.) Szerk. Zlamál Ágost; kiadja: az erdélyi róm. kath. irodalmi társulat. XVII. évf. Ára 4 frt.

Debreceni Protestáns Lap. (Debrecen.) Szerk. és laptulaj. Csiky Lajos XIV. évf. Ára 5 frt.

Iskolai Szemle. (Csurgó.) Szerk. és kiadó-tulaj. Adorján Miklós; XIV. évf. Jul. és aug. hónapokat kivéve, minden hó 10-én és 25-én. Ára 3 frt.

Sárospataki Lapok. (Sárospatak.) A sárospataki irodalmi kör közlönye. Szerk. Radács György; főmunkatárs Buza János. XIII. évf. Ára 5 frt.

Evangelikus Egyház és Iskola. (Pozsony.) Szerk. és kiadó Trsztyénszky Ferenc. XII. évf. Ára 6 frt.

Szabad Egyház. (Lugos.) Szerk. Rácz Károly; kiadja Traunfelner Károly. X. évf. Minden hó 1-én és 16-án. Ára 2 frt 50 kr.

Órangyal. (Győr.) Szerk. és kiadó Weninger Ernő. IX. évf. Havonként kétszer. Ára 80 kr.

Kelet. (Ungvár.) Magyarországi görög-katolikusok érkeket képviselő hetilap. Szerk. és laptulajdonos Nevezky Konstantin; segédszerk. Jovanovic János; kiadja a «Kelet» könyvnyomdája. VII. évf. Ára 4 frt.

Téli Esték. (Szatmár.) A keresztény családok lapja. Szerk. Bodnár Gáspár; kiadó Molnár János. VII. évf. November-február hónapokban. Ára 1 frt.

Dunántúli Protestáns Lap. (Pápa.) Szerk. Németh István; kiadó-tulaj. a pápai főiskola tanári kara; a kiadóhivatalt kezelő Borsos István. V. évf. Ára 4 frt.

Iskola és Szülőház. (Brassó.) Szerk. és kiadó-tulaj. Józsa Mihály. V. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt.

Tantók Lapja. (H.-Böszörmény.) Szerk. és laptulaj. Dobó Sándor. V. évf. Ára 4 frt.

A Mi Otthonunk. (Pozsony.) Evang. prot. társad. és családi hetilap. Szerk. kiadó Masznyik Endre és Stropp László. III. évf. Ára 4 frt.

Tanulva Mulasunk. (Békés.) Szerk. Schwartz Irén. IX. évf. Havonként kétszer. Ára 72 kr.

Szatmári Hírlap. (Szatmár.) Protestáns irányú társadalmi hetilap. Szerk. Fülöp Áron; kiadó-tulaj. a satmári prot. irod. kör. I. évf. Ára 4 frt.

Osszesen = 38.

V. SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU LAPOK.

Budapesten.

Fővárosi Lapok. Szerk. Szana Tamás; kiadó-tulajdonos az Athenaeum. XXXI. évf. Mindennap. Ára 16 frt.

Magyar Bazar mint a nők munkái. Szerk. Wohl Janka; kiadja az Athenaeum. XXIX. évf. Minden hó 1-én és 16-án. Ára 8 frt.

Budapesti Bazar. Szerk. és kiadó-tulaj. Király János. XXII. évf. Havonként kétszer. Ára 10 frt.

Olvasó-Kör. Szépirodalmi folyóirat. Szerk. Fülöp György; kiadó-tulajdonos Kormányos Róza. XV. évf. Minden hó 1-én és 15-én. Ára 6 frt.

Eggyelőség. Társadalmi hetilap. Szerk. Szabolcsi Miksa. XIII. évf. Ára 8 frt.

Magyar Figaro. (Pikáns Lapok.) Szerk. Sattanelló (Márkus József); kiadó-tulajdonos Kunosi Vilmos és Frigyes. XI. évf. Ára 8 frt.

Olvasó-Kör. Rendkívüli folyam. Szerk. Fülöp György; kiadja Kormányos Róza. VIII. évf. Havonként kétszer. Ára 6 frt.

Divat-Salon. Szerk. Szabóné-Nogall Janka; kiadó-tulajdonos Mezei Antal. VII. évf. Ára 6 frt.

Magyar Szemle. Főszerk. és kiadó-tulajdonos Kacsavinsky Lajos; szerk. Kaposi József. VII. évf. Ára 6 frt.

A Hét. Szerk. és kiadó-tulaj. Kiss József. V. évf. Ára 10 frt.

Élet. Szerk. és kiadó-tulaj. Vikár Béla és Sármay József. IV. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Buda és Vidéke. Szerk. minszent Erdélyi Gyula; a kiadásért fel. dévai Szöllösy István. II. évf. Ára 6 frt.

Olvasó! Főszerk. Felsőöbri Pongrát Béla; fel. szerk. Kisjáci Széless Adorján. I. évf. Ára 6 frt.

Külföldön.

Amerikai Nemzetőr. (New-York.) Szerkesztő és kiadó-tulaj. Erdélyi Sz. Gusztáv. XI. évf. Ára 5 frt.

Szabadság. (Cleveland.) Szerk. és kiadó Kohányi Tihomér. IV. évf. Ára 5 frt.

Bécsi Közlöny. (Bécs.) Szerk.-tulajdonos Darvas Aladár. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 10 frt.

Szövetségi Közlöny. (New-York.) Kiadja a «Szövetségi Közlöny» bizottsága; tulajdonos a «Magyar Nemzeti Szövetség». I. évf. Ára 5 frt.

Osszesen = 17.

VI. HUMORISZTIKUS LAPOK.

Budapesten.

Üstökös. Szerk. és kiadó-tulajdonos Szabó Endre. XXXVII. évf. Ára 8 frt.

Borszem Jankó. Szerk. Csicseri Bors (dr. Ágai Adolf); kiadó-tulaj. az Athenaeum. XXVII. évf. Ára 8 frt.

Bolond Istók. Szerk. és tulajdonos Don Pedro (Bartók Lajos). XVII. évf. Ára 8 frt.

Urakbányák. Szerkesztő és laptulajdonos Baróti Lajos. IX. évf. Ára 8 frt.

Mátyás Diák. Szerk. Murai Károly; kiadják Wodianer F. és fia. VII. évf. Ára 6 frt.

Herkó Páter. Szerk. és laptulaj. Markos Gyula. II. évf. Ára 4 frt.

Gonosz Pista. Szerk. és kiadja Rédei Ferenc. I. évf. Ára 5 frt.

Vidéken.

Karikás. (Hódmező-Vásárhely.) Szerk. és kiadó-tulaj. Vetró Lajos Endre. II. évf. Ára 6 frt.

Osszesen = 8.

VII. SZAKLAPOK.

Budapesten.

Gazdasági Lapok. Szerk. Ordódy Vilmos és Igali Szvetozár; laptulaj. Ordódy Lajos. XLVI. évf. Ára 8 frt.

Orvosi Hetilap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Högyes Endre. XXXVIII. évf. Ára 10 frt.

Vadász- és Verseny-Lap. Főszerk. és kiadó-tulaj. Sárkány János Ferenc; fel. szerk. Sárváry Elek. XXXVIII. évf. Ára 12 frt.

Gyógyászat. Szerk. és kiadó Schächter Miksa tr., laptulajdonos Kovács József tur.; főmunkatárs Szénási Sándor tr. XXXIV. évf. Ára 10 frt.

Gyógyászati Hetilap. Szerk. és kiadó-tulaj. Schedy Sándor. XXXII. évf. Ára 10 frt.

Jogtudományi Közlöny. Főszerk. dr. Dárday Sándor, fel. szerk. dr. Fayer László, kiadó-tulaj. a Franklin-Társulat. XXIX. évf. «Curia Határozatok» melléklettel. Ára 12 frt.

Posta-Közlöny. Szerk. Janos Dezső; kiadó-tulajdonos Böszörményi Ilona. XXVIII. évf. Havonként háromszor. Ára 5 frt.

A Magyar Királyi Posta és Távirata Rendeltek-Tára. Kiadja a kereskedelemügyi m. k. miniszterium. XXVIII. évf. A postai és távirati hivataloknak ingyen küldetik.

Typographia. Szerk. Lipp Károly; kiadó-tulaj. Brikovits János. XXVI. évf. Ára 4 frt. («Gutenberg» német melléklettel).

Vasuti és Közlekedési Közlöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Heltai Ferenc. XXV. évf. Hetenként 3-szor. Ára 12 frt.

Hivatalos Rendőri Közlöny. Kiadja a m. kir. belügyminiszterium. XXIV. évf. Valamennyi törvényhatóságokhoz ingyen küldetik. Naponként. Ára 3 frt.

Sorsolási Tudósítók. Szerk. és kiadja Aradi Kézso. XXIV. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 1 frt.

A budapesti Ára- és értéktörzse árjegyzései. Kiadja a mijszteri törzshatóság. XXI. évf. Minden tizednapon. Ára 8 frt; posztán 12 frt.

Statistikai Heti Közlöny. Szerk. Kőrösi József; kiadja a fővárosi stat. hivatal. XXII. évf. Ára 3 frt.

Földmívelési Érdekeink. Szerk. és kiadó-tulaj. Bosányi Endre, társszerkesztő Szívós Béla. XXI. évf. Ára 6 frt.

Falusi Gazda. Szerk. és kiadó-tulaj. Bosányi Endre. XXI. évf. Havonként kétszer. Ára 1 frt.

Borászati Lapok. Szerk. és kiadó-tulaj. Baross Károly. XXI. évf. Ára 5 frt.

Pénzügyi Közlöny. Kiadja a m. kir. pénzügyminiszterium. XXI. évf. Havonként többször. Ára 2 frt.

Rendelők Közlöny. A magyar királyi honvédség számára. XX. évf. Megjelen havonként 2-3-szor.

Mercor. Hiteles sorsolási tudósító. Szerk. és kiadja Politzer Zsigmond. XX. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Központi Értesítő. Kiadja a kereskedelmi m. k. miniszterium. XIX. évf. Hetenként kétszer. évenként mintegy 250 ív. Ára helyben 8 frt; vidéken 10 frt.

Építő Ipar. Szerk. Nyé Béla; kiadja a «Hazánk» irod. vállalat. XVIII. évf. Ára 6 frt.

Népszava. A magyarországi általános munkáspárt központi közlönye. Szerk. és kiadó Ferenczy Gyula. XVIII. évf. Ára 2 frt 40 krajczár.

Gazdasági Mernők. Szerk. és kiadó-tulajdonos Galon Béla. XVIII. évf. Ára 12 frt.

Corvina. A magyar könyvkereskedők együletének közlönye. Szerk. Aigner Lajos. Tulajd. a magyar könyvkereskedők egylete. XVII. évf. Minden hó 10., 20. és 30-án. Az egylet tagjai ingyen kapják.

Közegészségügyi Kalauz. Szerk.-tulaj. dr. Lörcinczy Ferenc. XVI. évf. Ára 6 frt.

Községi Közlöny. Szerk. dr. Lipesey Ádám; laptulaj. és kiadó az orsz. közp. jegyzői egylet. XV. évf. Ára 6 frt.

Magyar Tisztviselő. Szerk. és kiadó-tulajdonos Csikvári Jákó. XV. évf. Havonként háromszor. Ára 5 frt.

Vadász-Lap. Szerk. Egerváry Gyula; kiadó-tulaj. Sárkány János Ferenc és Egerváry Gyula. Minden hó 5., 15. és 25-én. XV. évf. Ára 6 frt.

Vállalkozók Lapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Lakatos L.; társszerk. Bendik Géza. XV. évf. Ára 8 frt.

Büntető Jog Tára. Szerk. és kiadja Németh Péter. XV. évf. Ára 8 frt.

Budapesti Lloyd. Hiteles sorsolási tudósító. Szerkeszti Engel Zsigmond. XV. évf. Havonként 3-4-szer. Ára 1 frt 50 kr.

Magyar Mercor. Hiteles sorsolási tudósító. Kiadó és tulajdonos Lóry J. bankár. XV. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Magyar Kereskedők Lapja. Szerk. Kormos Alfréd. XIV. évf. Ára 8 frt.

Magyar Pénzügy. Szerk. Kormos Alfréd. XIV. évf. Ára a «Kereskedelmi Közlemények»-kel és «Hiteles Sorsolási Értesítő»-vel 10 frt.

Országos Törvénytár. Kiadja a m. kir. belügyminiszterium. XIII. évf. Évenként 20-24-szer. Ára 4 frt.

A M. Mernők és Építész-Egylet Heti Értesítője. Szerk. Mihályi József; kiadja a Magyar Mernők- és Építész-Egylet. XIII. évf. Az egyesület tagjainak minden utánfizetés nélkül küldetik.

A Jog. Szerk. és kiadja dr. Révai Lajos és dr. Stiller Mór. XIII. évf. Ára 6 frt.

Unio. Hiteles sorsolási hirlap. Kiadja Beifeld József. XIII. évf. Megjelen minden huzás után. Ára 1 frt.

Magyar Közüzemgazdálkodás. Szerk. és kiadó-tulajdonos Boncz Miklós. XII. évf. Ára 8 frt.

Értesítő a budapesti hitelezői védegyelet tagjainak. XII. évf. Havonként kétszer. Az egylet tagjainak ingyen küldetik.

Színészek Lapja. Szerk. Béneji István; kiadja a magyar színész-egyesület központi igazgató-tanácsa. XII. évf. Ára 6 frt.

Magyar Nemzetgazda. Szerk. és kiadó-tulaj. Mende Bódog. XI. évf. Ára 10 frt.

Herkules. Testgyakorlati közlöny. Szerk. Porzolt Jenő és Porzolt Kálmán. XI. évf. Megjelen havonként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Dolány-Ujság. Szerk. és kiadó-tulaj. Daróczy Vilmos. XI. évf. Megjelen minden hó 1-én és 16-án. Ára 6 frt.

Pannonia. A fővárosi váltóüzlet-társaság. Adler és társa, sorsolási tudósítója. XI. évfolyam. Havonként 2-3-szor. Ára 2 frt.

Ügyvédek Lapja. Szerk. dr. Wolf Vilmos és dr. Löwy Gábor. XI. évf. Ára 6 frt.

Vendéglők Lapja («Pincézserk Lapja»). Szerk. és laptulajdonos Ihász György. XI. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

A Főváros. Szerk. és kiadó-tulajdonos Pichler N. István. X. évf. Havonként 3-szor. Ára 6 frt.

Gyógyászati Közlöny. Szerk. és kiadja K. Karlovsky Géza. X. évf. Ára 8 frt.

Katonai Lapok. Szerk. Cerri Gyula; kiadó Várnai F. IX. évf. Minden hó 1., 10. és 20-án. Ára 8 frt.

Magyar Királyi Postatakarékpénztári Közlöny. Kiadja a «magyar kir. postatakarékpénztár». IX. évf.

Zenelap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Ságó József és Langer Viktor. IX. évf. Havonként háromszor. Ára 5 frt.

Kis Merkur. Sorsolási lap. Kiadó-tulaj. Wohl Ignác. Minden huzás után magyar és német szöveggel. IX. évf. Ára 1 frt. (Múlt évben «Főnyeremény» címmel jelent meg.)

Orvosi Heti Szemle. Szerk. és kiadó: dr. Fleisch Nándor és Heltai Manó. IX. évf. Ára 8 frt.

Szerencse-Hírnök. Kiadja Ernyei A. H. IX. évf. Minden huzás után. Ára 2 frt.

Magyar Kir. Államvasutak Hivatalos Lapja. Kiadja a magyar királyi államvasutak igazgatósága. VIII. évf. Havonként 4-5-szer. Hivatálból küldetik.

Budapesti Lakáshirdető. Szerk. és laptulajdonos Weiss Mór. VII. évf. Havonként háromszor magyar és német nyelven. Egyes szám 10 kr.

Budapesti Mercor. Szerk. és kiadó Politzer Zs. VII. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt. Ugyanezen szöveggel:

Fővárosi Mercor.

Magyar Fővárosi Merkur.

Pesti Merkur.

Sorsolási Merkur.

Tűzdeli Merkur.

Új Merkur.

Sorsolási Közlöny. Kiadó-tulajdonos Beimel Lajos. VIII. évf. Minden huzás után. Ára 1 frt.

Új Sorsolási Közlöny. Kiadja Beimel Lajos. VIII. évf. Minden huzás után. Ára 1 frt.

Új Magyar Merkur. Szerk. és kiadja Kövály Árpád. VIII. évf. Minden huzás után. Ára 2 frt.

Pénzügyi Utmutató. Szerk. és kiadó-tulajdonos Lendvai Sándor. VIII. évf. Minden huzás után. Ára 2 frt.

Ellenőr. Szerk. és laptulajdonos Preisz Armin. Magyar és német szöveggel. VIII. évf. Ára 4 frt.

Nemzeti Merkur. Redlich Dávid előlegezési bank- és váltóüzletének sorsolási tudósítója. VII. évf. Havonként 2-3-szor magyar és német szöveggel. Ára 1 frt.

Nyeremény. Sorsolási tudósító. Kiadó és tulajdonos Fuchs H. váltóháza. VII. évf. Minden hó 1. és 15-én magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Phénix. May, Elfer és Adler bank- és váltóüzlet sorsolási tudósítója. Szerk. Adler S. VII. évf. Havonként 2-3-szor magyar és német szöveggel. Ára 1 frt 50 kr.

Budapesti Bankgyűléslet Sorsolási Tudósítója. Szerk. Prommer Izidor. VI. évf. Ügyfelei részére minden huzás után.

Fortuna. Sorsolási tudósító. Laptulajdonosok Dirmfeld testvérek. VI. évf. Havonként kétszer. Ára 1 frt.

Kávéipar Szakbizonylat. Szerk. Wagner József. VI. évf. Havonként kétszer magyar és német szöveggel. Ára 6 frt.

Technologiai Lapok. Szerk. és kiadja Táborosy Ottó. VI. évf. Havonként kétszer. Ára 5 frt.

Első Főnyeremény. Szerk. és tulajdonos Győri Vilmos. VI. évf. Minden huzás után. Ára 1 frt.

Sorsolási Lap «Hungaria». Kiadó-tulajdonos ifj. Schön Armin. VI. évf. Minden huzás után. Ára 1 frt.

Földmívelési Értesítő. Kiadja a földmívelési-ügyi m. kir. miniszterium. V. évf. Hivatalból küldetik.

Fővárosi Közlöny. Budapest főváros hivatalos lapja. Szerk. Hajnal István; kiadja Budapest főváros közönsége. V. évf. Hetenként kétszer. Ára 6 frt.

Társadalmi Lapok. Szerk. és laptulajdonos Breuer Szilárd és Markosovszky Béla. V. évf. Havonként kétszer. Ára 3 frt.

Adók és Illetékek Közlönye. Szerk. Roth Albert; laptulaj. és kiadó Rácz György. V. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt. Magyar és német szöveggel.

Magyar Fém- és Gépipar. Szerk. Fekete Adolf. V. évf. Havonként háromszor. Ára 6 frt.

Gyakorló Orvos. Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Roth Adolf. V. évf. Havonként kétszer. Ingyen küldetik.

Kőfaragó. Szerk.-kiadó Jászai S. V. évf. Havonként 2-szer. Ára 1 frt 40 kr. (Magyar és német szöveggel.)

Magyar Pénzügyőr. Szerk. Ikódy Győző; V. évf. Ára 6 frt.

Színészeki Közlöny. Szerk. Isovai Hungó; kiadó Réthly L. Pál. V. évf. Havonként 3-szor. Ára 4 frt.

Budapesti Ellenőr. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Majsits Mór. IV. évf. Ára 6 frt.

Vizügyi és Hajózási Közlöny. Szerk. és kiadó-tulaj. Krisztinovich Antal. IV. évf. Ára 8 frt.

Czimbalmozók Polyóráta. Szerk. Kézsmárky Árpád. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt 80 kr.

A Cipész. Szerk. Ihász Sándor; kiadó-tulaj. «Cipész» alapítói. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 1 frt 40 kr.

Gyümölcskertész. Szerk. Molnár István; kiadja a földmívelésiügyi magyar kir. miniszterium. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 1 frt.

Hivatali Szemle. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Roth Pál. IV. évf. Havonként 3-szor; kiadó-tulaj. Blum testvérek.

Kereskedelmi Takarékos- és Hiteleszövetkezet. Szerk. Aradi Rezső. IV. évf. Minden huzás után. (Magyar és német szöveggel.) Ára 1 frt.

Köztelék. Főszerk. és a kiadásért felelős Forster Géza; szerk. Szilassy Zoltán. Az orsz. magyar gazdasági egyesület tulajdona. IV. évfolyam. Hetenként kétszer. Ára 10 frt.

Magyar Királyi Adóhivatalok Lapja. Szerk. és kiadja Róka József. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Találmányok Lapja. Szerk. és kiadja Bergl Sándor. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 8 frt. (Múlt évben *Magyar Szabadalmi Közlöny* címmel.)

Magyar Utasok Kereskedő. Szerk. dr. Gutmann Adolf; kiadja a magyarországi utazók egyesülete. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt.

A Mi Zászlónk. A magyar demokrata munkáspárt közlönye. Szerk. Szikora Zoltán; kiadó Engel Tóbiás. IV. évf. Ára 2 frt 40 kr.

Vasut. Szerk.-tulaj. Csete Lajos; kiadja Hannig Gyula. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 3 frt.

Asztalosok Szaklapja. Szerk. Procki János; kiadó-tulaj. az «országos 11-es szerszövő bizottság». III. évf. Havonként 2-szer. Ára 1 frt 40 kr.

Budapesti Szállodások, Vendéglősök, Kereskedők Ipartársulatának Közlönye. Szerk. Teasdale Ottó. III. évf. Társulati tagok ingyen kapják.

Egye-let Hírlap. Szerk. és kiadó-tulaj. Tolnay Lajos. III. évf. Ára 2 frt. (Negyedévenként.)

Erdélyi Heti Szemle. Szerk. Kormos Gyula. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 1 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Közérdek. Adóügyi szaklap. Szerk. Hoffmann Mihály Miksa; kiadó-tulaj. dr. Hofmann A. III. évf. Ára 6 frt.

Igazságügyi Közlöny. Kiadja a m. kir. igazságügyminiszterium. III. évf. Ára 2 frt.

Zsidó Híradó. Szerk. és laptulaj. Viador. III. évf. Ára 6 frt.

Klinikai Diagnostika. Szerk. Tauszk Ferenc. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Magyar Czukoripar. Szerk. és kiadó dr. Telbisz János. III. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Magyar Kereskedelmi Közlöny. Szerk. Hahn Béla; kiadó Friedman Simon. III. évf. Havonként 3-szor. Ára 4 frt.

Magyarországi Czukrosok Szakbizonylat. Főszerk. Müller Károly; szerk. fel. Tagányi Árpád. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Magyar Gépipar. Szerk. Horváth János. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Magyar Vas- és Gépjármű. Szerk. és laptulaj. Hoffmann S. és Nagel J. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Nemzetközi Művészeti Szemle. Főszerk. Valentin Lajos, segédszerk. Hatvani Károly. III. évf. Havonként 3-szor. Ára 2 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Társulati Értesítő. Szerk. Tóthfalussy Béla; kiadja a Szent-István-Társulat. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt.

Hivatalos Közlöny. Kiadja a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt 50 kr.

Magyar Sport. Szerk. Salamon József; kiadó-tulaj. Fogl József Lajos. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

A Munkás. A proletárság érdekeit képviselő közlöny. Szerk. Gion János; kiadó-tulaj. Kittel Ferenc. II. évf. Ára 2 frt 40 kr.

Zeno- és Színművészeti Lapok. Szerk. dr. Váli Béla és dr. Géczi Mór. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Biztosítás. Szerk. és kiadó-tulaj. Porjesz József. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Egészségügyi Értesítő. Szerk. dr. Preysz Kornél; kiadja a m. kir. belügyminiszterium. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt.

Fő- és Székvárosi Hírlap. Szerk. és kiadó-tulaj. F. Bekei Soma. II. évf. Havonként 2-szer; kiadó-tulaj. Háztartási Lapok. Szerk. Viola; kiadó-tulaj. Wodianer S. nyomdája. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Hungaria. A magyarországi sütőiparos-egylet szaklapja. Szerk. dr. Friedrich Tivadar. II. évf. Havonként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Malom és Gazdasági Értesítő. Szerk. Gondos Jenő; kiadó-tulaj. Weiss Lajos. II. évfolyam. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Mészárosok és Hentesek Lapja. Lapfelügyelő: dr. Horváth János; szerk. Schatz Armin. II. évf. Ára 8 frt.

Millionium. Kiállítási kereskedelmi és társadalmi lap. Szerk. Gerő Lajos; kiadó-tulaj. dr. Huszár Miksa. II. évf. Ára 8 frt.

Szülésznek Lapja. Szerk. dr. Breitenfeld Ferenc. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Vas- és fémiparok Szaklapja. Szerk. Vanczak János; kiadja a magyarországi vas- és fémiparokosok intéző bizottsága. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 1 frt 20 kr.

Vasúti lapok. Szerk. dr. Balogh Arthur és Follnus Emil. II. évf. Ára 5 frt.

Építő- és Műlakatosok Szaklapja. Szerk. Vanczak János; kiadja a magyarországi vas- és fémiparokosok intéző bizottsága. I. évf. Havonként 2-szer. Ára 1 frt 20 kr.

Fűrészlapok. Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Bosányi Béla. I. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt 50 kr.

Gyógyászati Értesítő. Szerk.-tulaj. Lukács István. I. évf. Havonként 2-szer. Díjtalanul küldetik.

Kincsem. Egyetemes sportközlöny. Szerk. Pálmai Henrik, szerk. és lap-tulaj. Pitroff Kornél. I. évf. Ára 12 frt.

Magyar Közlöny. Szerk. Virágh Gyula és Virágh Bertalan. I. évf. Ára 8 frt. Havonként 3-szor; kiadó-tulaj. Blum testvérek.

Néplap. Gazdasági heti közlöny. Szerk. Rombay Dezső. I. évf. Ára 2 frt.

Sport-Világ. Szerk. és laptulaj. Balogh Rombay. I. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 frt.

Vidéken.

Bányászati és Kohászati Lapok. A m. kir. bányászati Akadémia közlönye. (Selmecz.) Szerk. Cséfi Ottó. XXVII. évf. Minden hónap 1. és 15-én. Ára 8 frt.

Erdélyi Gazda. (Kolozsvár.) Az erdélyi gazdasági egylet közlönye. Szerk. és kiadó Szakács Péter. XXVI. évf. Ára 4 frt. Az egylet tagjainak ingyen küldetik.

A Gyakorlati Mezőgazda. (Kassa.) Szerk. és kiadó-tulaj. Kovács Béla. XXII. évf. Ára 6 frt.

A Nyitraivölgyi Gazdasági Egylet Közlönye. (Nyitra.) Szerk. bárj. Priesenhor Gergely. XIX. évf. Havonként kétszer. Ára 3 frt.

Értesítő a kolozsvári orvos-termesztudomány-társulat közléseiről. (Kolozsvár.) XVIII. évf. Havonként 2-3-szor.

A Zalamegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Zala-Egerszeg.) XV. évf. Havonként. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Szőlészeti és Borászati Lap. (Kassa.) Szerk. és kiadó-tulaj. Maurer János; társszerk. Steiger Ferenc. XV. évf. Havonként 3-szor. Ára 4 frt.

Időjárás Naptár Magyarország számára. (Ózdi.) Szerk. bárj. Priesenhor Gergely. XIX. évf. Havonként kétszer. Ára 3 frt.

Közérdek. (Debrecen.) A magyarországi pincézerek szakközlönye. Szerk. és kiadó-tulajdonos Than Gyula. VI. évf. Havonként kétszer. Ára 5 frt.

Magyar Kertész. (Nagy-Szöllős.) Szerk. Bornemisza Zoltán és Czappary Dénes. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 2 frt 40 kr.

Debreceni Kir. Táblai Értesítő. (Debrecen.) Szerk. és laptulaj. dr. Kardos Samu. IV. évf. Ára 5 frt.

Jogi Értesítő. (Nagyvárad.) Szerk. Waldmann Márk; kiadó-tulaj. Rosenbaum Vilmos. IV. évf. Ára 5 frt.

Pozsonyi Szemle. (Pozsony.) Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Sándor Endre. IV. évf. Ára 4 frt.

Kassai Jogi Közlöny. (Kassa.) Szerk. dr. Glöck Lipót; kiadja Bernovics Gusztáv. III. évf. Ára 5 frt.

Sorsolási Értesítő. (Szabadka.) Kiadja a «Fortunához» cz. bank- és váltóüzlet. III. évf. Minden huzás után. Ára 1 frt.

1848-49. Történelmi Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. Kuzsók István. III. évfolyam. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Magyar Műkertészek és Kertészgazdák Országos Szakbizonylat. (Szeged.) Szerk. Mayer Miklós. III. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Pályázat. (Székesfehérvár.) A magyar izz. hitközségi hivatalnokok közlönye. Szerk. Friedman Illés. III. évf. Ára 6 frt.

Jó Egészség. (Fiume.) Szerk. dr. Richtmann Mór. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 4 frt.

Közérdek. (Sátoralja-Ujhely.) Ipari és kereskedelmi lap. Szerk. és laptulaj. Jancsó Agoston. II. évf. Ára 3 frt.

Magyar Iparosok Lapja. (Debrecen.) Szerk. Than Gyula. II. évf. Ára 3 frt.

Magyar Korékpáros. (Szombathely.) Szerk. dr. Kerehmáros Kálmán és dr. Huszár Pál. II. évf. Havonként 2-szer. Ára 2 frt.

Csendőrségi Közlöny. (Nagy-Kanizsa.) Szerk. Solótmoros György és Bátorfi Lajos; kiadja Győri János. I. évf. Ára 5 frt.

Kereskedők Lapja. (Temesvár.) Szerk. Tedesch János; kiadja a temesvári kereskedők egylete. I. évf. Havonként 2-szer. Ára 3 frt.

Osszesen = 162.

VIII. VIDÉKI LAPOK (nem politikai tartalommal).

Debrecen-Nagyvárad Értesítő. (Debrecen.) Szerk. Vánts György; kiadó-tulaj. Zichermann H. LII. évf. Ára 2 frt.

Zalai Közlöny. (Nagy-Kanizsa.) Szerk. és kiadó Bátorfi Lajos; laptulajdonos ifj. Wajdits József. XXXIII. évf. Ára 5 frt.

Szepesi Hírnök. (Lőcsé.) Szerk. és kiadó-tulaj. Hoepfner Gusztáv. XXXII. évf. Ára 4 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Ung. (Ungvár.) Szerk. Tábony Jenő; kiadó-tulaj. Székely és Illés. XXXII. évf. Ára 4 frt.

Borsod. (Miskolc.) Szerk. Misk

Szabadság. (Szabadka.) Szerk. és kiadó-tulaj. Szalay László A. XII. évf. Ara 8 ft.

Vásárhely és Vidéke. (Hódmező-Vásárhely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Endrey Gyula; fel. szerk. Bibó Lajos. XII. évfolyam. Hetenként 2-szer. Ara 4 ft.

Czepléd. (Czepléd.) Szerk. dr. Molnár Lajos; kiadó-tulaj. Sebők Béla. XII. évf. Ara 4 ft.

Magyar Nemzetőr. (Nyíregyháza.) Szerk. Mikecz József; kiadó-tulaj. Kalina József. XII. évf. Ara 4 ft.

Szilágy. (Zilah.) Szerk. Petri Mór; kiadó Szerk. Samu. XII. évf. Ara 4 ft.

Szilágy-Somlyó. (Szilágy-Somlyó.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Bölöni Sándor. XII. évf. Ara 4 ft.

Szarvasi Lapok. (Szarvas.) Szerk. és kiadó-tulaj. Szikes Antal. XI. évf. Ara 5 ft.

Munkács. (Munkács.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Kozma László; társ. szerk. Gottier Lajos. X. évf. Ara 4 ft.

Muraköz. (Csáktornya.) Szerk. Margitai József; kiadó és lapkiadó-tulaj. Fischer Pál. XI. évf. Ara 4 ft. (Magyar és horvát nyelven.)

Nagy-Károly és Vidéke. (Nagy-Károly.) Szerk. dr. Adler Adolf; kiadó-tulaj. Sarkadi N. Zsigmond és társ. XI. évf. Ara 4 ft.

Telecska. (Kula.) Szerk. Lackner Fülöp; kiadó-tulajdonos Berkovits Márk. XI. évf. Ara 2 ft. (Magyar és német szöveggel.)

Szatmár és Vidéke. (Szatmár.) Szerk. dr. Fejes István; kiadó-tulaj. Molnár János. XI. évf. Ara 3 ft.

Muraszombat és Vidéke. (Muraszombat.) Szerk. és kiadó-tulaj. Horváth György; kiadó-tulaj. Grünbaum Márk. X. évf. Ara 3 ft.

Szabolcsi Szabad Sajtó. (Nyíregyháza.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Piringer János. X. évf. Ara 4 ft.

Érsekújvár és Vidéke. (Érsekújvár.) Szerkesztő és kiadó-tulajdonos Illényi István. X. évf. Ara 5 ft.

Komáromi Közlöny. (Komárom.) Szerk. Fittler Jenő; kiadó-tulajdonos Spitzer Sándor. X. évf. Ara 4 ft.

Mezőtur és Vidéke. (Mezőtur.) Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Dunits Dező. X. évf. Ara 4 ft.

Orsova. (Orsova.) Szerk. Molnár István; kiadó-tulaj. (Orsova) könyvnyomda részvénytársaság. X. évf. Ara 4 ft 80 kr.

Szepesi Lapok. (Jglő.) Szerk. és kiadó-tulaj. Zimann János. X. évf. Ara 4 ft.

Ugocsa. (Nagy-Szőlős.) Szerk. Papp Zsigmond; szerk.-társ Spoliarich János, lapkiadó-tulajdonos Schvarcz Béla. X. évf. Ara 4 ft.

Kaposvár. (Kaposvár.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Csandor János. IX. évf. Hetenként 2-szer. Ara 6 ft.

Magyar Néplap. (N.-Sz.-Miklós.) Szerk. és kiadó Kónig Salamon. IX. évf. Ara 4 ft.

Szabadkai Hírlap. (Szabadka.) Szerk. és tulaj. Lévy Simon. IX. évf. Ara 4 ft.

Váci Hírlap. (Vác.) Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Kiss József. VIII. évf. Ara 6 ft.

Barai Ellenőr. (Aranyos-Marót.) Szerk. Somai; kiadó-tulajdonos Botka Gyózó. V. évf. Ara 4 ft.

Besztercebánya és Vidéke. (Besztercebánya.) Szerk. Ferenczy Ödön; főmunkatárs Podhradzky Lajos; kiadó-tulajdonos Singer Jakab. VII. évf. Ara 4 ft.

Jászág. (Jász-Berény.) Szerk. Hill Viktór; kiadó-tulaj. Hill Pongrácz Erzsébet. VII. évf. Ara 4 ft.

Kisvárdai Lapok. (Kisvárd.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos dr. Vadász Lipót. VII. évf. Ara 4 ft.

Postamegyei Hírlap. (Kecskemét.) Szerk. és kiadó Somogyi János. VII. évf. Hetenként 2-szer. Ara 6 ft.

Siklós és Vidéke. (Siklós.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Rédei Károly. VII. évf. Ara 4 ft.

Zólyovnarmegyei Hírlap. (Zólyom.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Nádory Gyula. VII. évf. Ara 4 ft.

Csik Lapok. (Csik Szereda.) Szerk. dr. Booskor Béla; kiadó-tul. Györgyjakab Márton. VI. évf. Ara 4 ft.

Győri Ellenőr. (Győr.) Szerk. Csörba Géza; kiadó-tulaj. Galantai Bernót. VI. évf. Ara 6 ft. (Mult évben Győri Függelék Ujság címmel jelent meg.)

Kiskunsgai Híradó. (Kunszentmiklós.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Bors Károly. VI. évf. Ara 4 ft.

Mosonmegyei Lapok. (Magyar-Ovár.) Szerkesztő Merényi Kálmán és Erényi Károly; lapkiadó-tulaj. (A magyaróvári Széchenyi-kör.) VI. évf. Ara 5 ft.

Nagy-Szalonta és Vidéke. (Nagy-Szalonta.) Szerk. Csorvay István; lapkiadó-tulajdonos Adler Jakab. VI. évf. Ara 5 ft.

O-Bocsa és Vidéke. (Ó-Bocsa.) Főszerk. dr. Grünbaum Pál; fel. szerk. Fábás József; kiadó-tulaj. Löwy Lajos. VI. évf. Ara 4 ft.

Közérdek. (Maros-Vásárhely.) Szerk. és tulaj. Pálffy Mihály; kiadó Adl Árpád. VI. évf. Ara 6 ft.

Zentai Közlöny. (Zenta.) Szerk. és kiadó-tulaj. Schvarcz Sándor. VI. évf. Ara 5 ft.

Rábaköz. (Kapuvár.) Szerk. és kiadó-tulaj. Hevesi János. V. évf. Ara 4 ft.

Ujpesti Ellenőr. (Ujpest.) Szerk. Uhlik Lajos; segéd-szerk. Mártonffy Imre; kiadó-tulaj. Csopreghy Pál. V. évf. Ara 4 ft.

Selmecsbányai Híradó. (Selmecsbánya.) Szerk. Vörös Ferenc; kiadó Joerges Ágost öz. és fia. V. évf. Ara 4 ft.

Szarvas és Vidéke. (Szarvas.) Szerk. fel. és kiadó-tulaj. Sámuel A. V. évf. Ara 4 ft.

Szepesi Közlöny. (Szepesváralja.) Szerk. dr. Zelenyák János. V. évf. Ara 4 ft.

Tiszavidék. (Csongrád.) Szerk. Hegyi Antal; kiadó-tulaj. Szilber János. V. évf. Ara 4 ft.

Aranyos-Vidék. (Torda.) Szerk. Borbély György; kiadó-tulaj. a szerk. bizottság tagjai. IV. évf. Ara 4 ft.

Keszthelyi Hírlap. (Keszthely.) Szerk. dr. Lovassy Sándor; kiadó-tulaj. Mérei Ignác. IV. évf. Ara 5 ft.

Tapolca és Vidéke. (Tapolca.) Szerk. és kiadó-tulaj. Feleki Alajos. IV. évf. Ara 5 ft.

Battonya és Környéke. (Battonya.) Szerk. Gaál Vilmos; kiadó a "Hungaria" könyvnyomda. IV. évf. Ara 4 ft.

Csongrádi Lap. (Csongrád.) Szerk. Éder János; kiadó-tulaj. Schwarcz Sándor. IV. évf. Ara 4 ft.

Czepléd és Vidéke. (Czepléd.) Szerk. dr. Török István; lapkiadó-tulaj. Piros J. és társ. IV. évf. Ara 3 ft.

Kis-Küküllő. (Dicső-Szent-Márton.) Szerk. Gyöngyösi István; kiadó-tulajdonos Hirsch Mór. IV. évf. Ara 4 ft.

H-Böszörmény és Vidéke. (H-Böszörmény.) Szerk. Porcsalmi Gyula; kiadó-tulaj. Szabó Ferenc. IV. évf. Ara 4 ft.

Komáromi Ertesítő. (Komárom.) Szerk. és kiadó-tulaj. Jankovich Lajos. IV. évf. Ara 5 ft.

Közgyűlés. (Gyöngyös.) Szerk. Kemény János; kiadó-tulaj. Braun Bertalan. IV. évf. Ara 6 ft.

Máramarosi Hírlap. (M.-Sziget.) Szerk. Miklós Gyula; kiadó-tulaj. Vidar M. IV. évf. Hetenként 2-szer. Ara 4 ft.

Pápai Közlöny. (Pápa.) Szerk. és kiadó-tulaj. Pollatssek Frigyes; IV. évf. Ara 6 ft.

Szoboszló és Vidéke. (Hajdú-Szoboszló.) Szerk. és kiadó-tulaj. Fehér Gábor. IV. évf. Ara 4 ft.

Trencsén Vármegye. (Trencsén.) Hivatalos közlöny. Szerk. fel. Baross Jusztin alispán; kiadó Skarintz X. Fr. IV. évf. Ara 2 ft.

Közügy. (Ujpest.) Szerk. és kiadó-tulaj. Boross Vilmos. III. évf. Ara 4 ft.

Ada-Moholi Közlöny. (Ada.) Szerk. Dreisziger Ferenc; kiadó-tulaj. Berger Adolf. III. évf. Ara 5 ft. (Mult évben Ada és Vidék címmel.)

Békési Hírlap. (Béka.) Szerk. Vadaj József; kiadó a "Corvina" könyvnyomda. III. évf. Ara 4 ft 20 kr.

Devidék. (Versecz.) Szerk. Perjesy Lajos; kiadó a Kirschner-féle nyomda. III. évf. Ara 5 ft.

Esztogomi Hírlap. (Esztogom.) Szerk. és kiadó-tulaj. Sinka Ferenc. III. évf. Ara 4 ft.

Esztogomi Lapok. (Esztogom.) Szerk. és tulaj. Gerenday József III. évf. Hetenként kétszer. Ara 6 ft.

Gömrő. (Rimaszombat.) Szerk. Szeeless Ödön; kiadó Draskóczy László. III. évf. Ara 5 ft.

Hévesmegyei Lapok. (Gyöngyös.) Szerk. Vadász Lajos; kiadó-tulaj. Vadász E. III. évf. Ara 6 ft.

Kisbér és Vidéke. (Kisbér.) Szerk. Kokas János; kiadó-tulaj. Korda Miksa. III. évf. Ara 4 ft.

Módos és Vidéke. (Módos.) Szerk. Vadász Zsigmond és Stais György. III. évf. Ara 3 ft. (Magyar és német szöveggel.)

Munkács és Vidéke. (Munkács.) Szerk. dr. Fenyves Lajos; kiadó-tulaj. Farkas Kálmán. III. évf. Ara 3 ft.

Nagykárolyi Független Hírlap. (Nagy-Károly.) Főszerk. Kósa Éde; szerk. Kubinyi Bertalan; kiadó Erdélyi Ferenc. III. évf. Ara 4 ft.

Nyíregyházi Hírlap. (Nyíregyháza.) Szerk. Porubszky Pál; kiadó Ferenczi Miksa. III. évf. Ara 6 ft.

Szarvas. (Szarvas.) Szerk. Mihály József; lapkiadó Szápszky János és társai III. évf. Hetenként 2-szer. Ara 5 ft.

Békés megyei Lapok. (Gyula.) Szerk. és tulaj. dr. Gyulaffy Endre II. évf. Ara 4 ft.

Csorna-Kapuvár és Vidéke. (Csorna.) Szerk. Kóhalmy M. Béla és dr. Lauffer Samu. II. évf. Ara 4 ft.

Déva és Vidéke. (Déva.) Lapvezér Kroll Rudolf; szerk. Sándor Vidor; kiadó-tulaj. Kroll és társ. II. évf. Ara 4 ft.

Haludás. (H-Böszörmény.) Szerk. Dobó Sándor; kiadó Maróczy M. József. II. évf. Ara 4 ft.

Liptó. (Liptó-Szent-Miklós.) Szerk. Nagy István; kiadó Steier Izidor. II. évf. Ara 4 ft.

Magyar Tengerpart. (Fiume.) Szerk. és kiadó-tulaj. Kőrösi Sándor. II. évf. Ara 5 ft.

Mátészalka és Vidéke. (Mátészalka.) Szerk. Szalkai Gyula; kiadó Weiss Zsigmond. II. évf. Ara 4 ft.

Topolya és Vidéke. (Topolya.) Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Cziráky Gábor. II. évf. Ara 4 ft.

Veszprémi Hírlap. (Veszprém.) Szerk.-tulaj. Várkonyi Dező. II. évf. Ara 6 ft.

Zemplén-Hegyalja. (Szerencs.) Szerk. Kézser Emil; lapkiadó. Simon József. II. évf. Ara 4 ft. (A 4. számmal Tokaj-Hegyalja.)

Csurgó és Vidéke. (Csurgó.) Szerk. dr. Nagy Sándor; kiadó-tulaj. Vigó Gyula. II. évf. Ara 4 ft.

Délividéki Híradó. (Pánsóva.) Szerk. Horváth Xaver; kiadó-tulaj. Vigh Ernő. II. évf. Ara 5 ft.

Kisújszállás és Vidéke. (Kisújszállás.) Szerk. dr. Mészáros Gyula; kiadó-tulaj. Szekeres József. II. évf. Ara 4 ft.

Margita és Vidéke. (Margita.) Szerk. dr. Budai Ferenc; kiadó-tulaj. Klein Lipót. II. évf. Ara 4 ft.

Mezőtúr Híradó. (Mező-Túr.) Szerk. és kiadó-tulaj. dr. Adám Sándor. II. évf. Ara 4 ft.

Pápai Független Ujság. (Pápa.) Szerk. és lapkiadó. Gold Lajos. II. évf. Ara 5 ft.

Somogyi Ujság. (Kaposvár.) Szerk. Noszlópy Tivadar; kiadó-tulaj. Magyar János. II. évf. Ara 4 ft.

Sopronmegye. (Sopron.) Lapvezér dr. Gusztáv Lajos; szerk. Rábel László; kiadó-tulaj. Beschofschitz Ignác és Rábel László. II. évf. Hetenként kétszer. Ara 3 ft.

Símeg-Szent-Groth. (Símeg.) Szerk. és kiadó-tulaj. Horváth Gábor. II. évf. Ara 4 ft.

Szekély Híradó. (Kézdi-Vásárhely.) Szerk. dr. Bánffy Zsigmond és dr. Balogh Vendel; lapkiadó-tulaj. János Mózsa. II. évf. Hetenként kétszer. Ara 3 ft.

Temes-Vinai Híradó. (Vinga.) Szerk. és kiadó a "délividéki földmívelők vinai egyesületének" előnévű. II. évf. Ara 5 ft. (Magyar és bolgár nyelven.)

Tokaj-Hegyalja. (Szerencs.) Szerk. Péch Ferenc; kiadó-tulaj. Simon József. II. évf. Ara 4 ft.

Zentai Hírlap. (Zenta.) Szerk. fel. Szigethy István; lapkiadó a szerk.-bizottság. II. évf. Ara 4 ft.

Debreczeni Lapok. (Debreczen.) Főszerk. Járóssy Zoltán; szerk. Than Gyula; kiadó-tulaj. Schwarz I. Imre. I. évf. Ara 4 ft.

Délividék. (Nagy-Kikinda.) Szerk. Szörényi Lipót és Koós István; kiadó-tulaj. Hlaváts Adolf. I. évf. Ara 4 ft.

Egri Ujság. (Eger.) Szerk. dr. Schwarz (Setét) Sándor; kiadó Löw Sámuel. I. évf. Hetenként kétszer. Ara 6 ft.

Kassa és Vidéke. (Kassa.) Szerk. és kiadó-tulaj. Fay Gyula, ifj. Kemény Lajos és Császár Kálmán. I. évf. Ara 6 ft.

Vidéken.

Négyrágmei Hivatalos Ertesítő. (B.-Gyarmat.) Kiadja a jegyzői hivatal. XXXII. évf. Hetenként. **Kolozsvármegyei Hivatalos Közlöny.** (Kolozsvár.) XVII. évf. Ara 4 ft.

Megyei Híradó. Hivatalos hetilap. (Kaposvár.) XIII. évf.

Háromszékmegyei Ertesítő. (Sepsi-Sz.-György.) Szerk. Vajna Miklós, megyei aljegyző. XI. évf. Ara 4 ft.

Győr sz. kir. város Hivatalos Ertesítője. (Győr.) V. évf. Hivataltól küldetik.

Gömrő-Kishont t. o. Vármegye Hivatalos Ertesítője. (Rimaszombat.) Szerk. és kiadó a vármegyei alispáni hivatal. V. évf. Hivatalos hetilap.

Hontvármegye Hivatalos Közlönye. (Ipolyvás.) II. évf. Ara 3 ft.

X. FOLYÓIRATOK.

Budapesten.

Erdészeti Lapok. Az országos erdészeti egyesület közlönye. Szerk. Bedő Albert; főmunkatárs Horváth Sándor. XXXIII. évf. Hetenként egyszer. Ara 8 ft.

Nyelvtudományi Közlöny. Szerk. Simonyi Zsigmond; kiadó a m. tudományos akadémia. XXXIII. évf. Évenként 3 füzeten. Ara 3 ft.

Gyógyászati Lapok. Szerk. Bódogh János, kiadó a budapesti magyar gyorsíró-egylet. XXXII. évf. Évenként tízszer. Ara 1 ft 50 kr.

Akadémiai Ertesítő. A magyar tud. akadémia megbízásából szerk. Szily Kálmán főtájtár. Megjelen minden hó 15-én. XXVIII. évf. Ara 3 ft.

Száradék. A magyar történelmi társulat közlönye. Szerk. Szilágyi Sándor. XXVIII. évf. Minden hó 15-én (aug. és szept. hónapokat kivéve). Ara 6 ft; a társulat tagjai tagdíj (5 ft) fejében kapják.

Archaeologiai Ertesítő. Kiadó a m. tud. akadémiának. Szerk. Hampel József. XXVIII. (Ujfolym XIV.) 5-ször évenként, febr., ápr., jún., okt. és decz. 15-én. Ara 6 ft, a társulat tagjai 5 ft tagdíjban kapják.

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny. Szerk. Alexander Bernát. XXVII. évf. A nagy születés napján, minden hó elején. A tagok tagdíj díj (4 ft) fejében kapják.

Magyar Művészet és Építész-Egylet Közlönye. Szerk. Edvi Illés Aladár. XXVI. évf. Két havonként. Ara 8 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maurer János és Szaffka Manó; kiadó a magyarországi tornatanítók egylete. XI. évf. Hetenként. Ara 3 ft.

Túrul. A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye. Szerk. Fejérfpataky László. XI. évf. Évenként. Ara 3 ft.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. dr. Blau Lajos és dr. Mezey Ferenc. XI. évf. A nagy szünidőit kivéve, havonként. Ara 6 ft.

A Legszenyebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. gr. Keglevich István. XI. évf. Minden hó 1-én. Ara 10 ft.

Tornászati Lapok. Szerk. Kovács Rezső, Maur

tott s a nagyszámu hallgatók lelkesült élelmezési közben elhagyta az intézetet.

Jótevény bazár. A Fehér-kereszt orsz. lelenz-ház-egyesület javára a gróf Károlyi-palotában rendeződő fényes ünnepeket a hó 11-én tartják meg.

A palotában régen tartottak a tanácskozások s maga gróf Károlyi Alajosné vezette a rendezés munkálatait. Hazai és külföldi notabilitásaink egyre küldték a szebbnél-szebb ajándékokat, melyeket február 11-én a bazáron fognak eladni a jótevény czél javára.

Elhunytak még a közelebbi napokban: TOMPA SÁNDOR, Brassó vármegye alispánja, 54 éves korában, 1861-től 1876-ig Háromszék megye közigazgatását szolgálta, előbb mint szolgabíró, később mint aljegyző.

Munkácsy Budapest. A mester «Honfoglalás» képe körülbelül három hét múlva érkezik Budapestre, s akkor maga Munkácsy is itt lesz, mint a képzőművészeti társulat titkárának, Szemrecsányi Miklósnak megírta. A nagy festményt a nemzeti múzeum termében állítják föl, hol a főrendiház ülésze.

A földtani társulat közgyűlése a hó 7-ikén ment végbe dr. Szabó József elnöke alatt, ki felhívta a társaság figyelmét a legközelebbi nemzetközi geológiai kongresszusra, mely az ősszel Zürichben fog egybegyűlni.

A budapesti két dunai hídra a pályázó tervek február elsejére kellett beküldeni. A kitűzött időre 70 pályázótól érkeztek tervek; némelyik 2-3 tervvel is versenyez.

Az ezredik év előtt. Kompozíciója nem kifogástalan, de tartalmas és lendületes s a dörögősebb sorok kijavítása után közzé lehet volna. Rimtelten jámbusul, a hol csak a mérték ritmikus szikése teszi a verset verssé, a mértéket kissé több figyelmet kell fordítanunk.

Csiky mellszobra. Zala György szobrászunk már elkészítette Csiky Gergely mellszobrát s a napokban átadta a Kisfaludy-társaságnak, a mely megrendelte. A szobrot a február 11-ikén tartandó közgyűlésen fogják leleplezni. Emlékbeszédet ez alkalommal Csiky fölött Vadnay Károly tart.

HALÁLOZÁSOK.

Dr. BILLROTH TIVADAR, a bécsi egyetem nagyírú orvostanára, meghalt a hó 6-ikán hajnalban, a Fiume melletti Abbaziában, hová enyhülés végett ment. A világhírű sebész halálára már el voltak készülve ismerősei. Nevét nemcsak mint szerencséskezű operátort, hanem mint szakiró is emlékeztessze tette.

Elhunytak még a közelebbi napokban: TOMPA SÁNDOR, Brassó vármegye alispánja, 54 éves korában, 1861-től 1876-ig Háromszék megye közigazgatását szolgálta, előbb mint szolgabíró, később mint aljegyző.

Munkácsy Budapest. A mester «Honfoglalás» képe körülbelül három hét múlva érkezik Budapestre, s akkor maga Munkácsy is itt lesz, mint a képzőművészeti társulat titkárának, Szemrecsányi Miklósnak megírta.

A budapesti két dunai hídra a pályázó tervek február elsejére kellett beküldeni. A kitűzött időre 70 pályázótól érkeztek tervek; némelyik 2-3 tervvel is versenyez.

Az ezredik év előtt. Kompozíciója nem kifogástalan, de tartalmas és lendületes s a dörögősebb sorok kijavítása után közzé lehet volna. Rimtelten jámbusul, a hol csak a mérték ritmikus szikése teszi a verset verssé, a mértéket kissé több figyelmet kell fordítanunk.

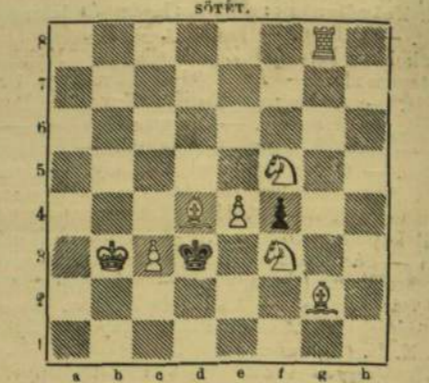
Csiky mellszobra. Zala György szobrászunk már elkészítette Csiky Gergely mellszobrát s a napokban átadta a Kisfaludy-társaságnak, a mely megrendelte. A szobrot a február 11-ikén tartandó közgyűlésen fogják leleplezni.

Az ezredik év előtt. Kompozíciója nem kifogástalan, de tartalmas és lendületes s a dörögősebb sorok kijavítása után közzé lehet volna. Rimtelten jámbusul, a hol csak a mérték ritmikus szikése teszi a verset verssé, a mértéket kissé több figyelmet kell fordítanunk.

Csiky mellszobra. Zala György szobrászunk már elkészítette Csiky Gergely mellszobrát s a napokban átadta a Kisfaludy-társaságnak, a mely megrendelte. A szobrot a február 11-ikén tartandó közgyűlésen fogják leleplezni.

SAKKJÁTÉK.

1819. számu feladvány. Hoffmann E.-től.

VILÁGOS. Világos indúl s a harmadik lépésre matot mond.

Az 1810. számu feladvány megfejtése

Valle G. B.-től.

Megfejtés.

- 1. Vh2-h1 ... B8-f6 : (a) 1. ... d2-d1 H
2. Bc3-d3 ... c4-d3 : 2. Bf1-f5 + ... Ke5-f5 :
3. Bf1-f5 + ... t. sz. 3. Vh1-h5 + ... Kf5-f6 :
4. Vh1-a1-h5 mat. 4. Hb6-d5 mat.

Helyesen fejtették meg: Budapest: K. J. és F. H. - Andorfi S. - Kovács J. - Kecskemén: Balogh Dénes. - A pesti sakk-ör.

KEPTALÁNY.

A «Vasárnapi Ujság» 4-ik számában közölt képtalány megfejtése: Esztendőben egyszer van karácsony.

Heti naptár, február hó.

Table with 4 columns: Nap, Katholikus és protestáns, Görög-Orosz, Izraelita. Lists dates and events for February.

Felelős szerkesztő: Nagy Miklós. (L. Egyetem-tér 6. szám.)

Báli selyemszöveteket méterenként 45 krtól 11 ft 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenként 45 krtól 11 ft 65 krig - sima, csikozott, kockázott, mintázott, damasztolt stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különb. szín s árnyalatban) póstáber és vámtentesen a privátmegrendelő lakására szállít: Henneberg G. (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

A magyar általános takarékpénztár részvénytársaság ez ideig rendes közgyűlését febr. 29-án délután 6 órakor tartja meg. Az 1893. évi mérleg a következő: Vagyon: Pénztár-számla (1893. decz. 31-én) 103,080-61, váltó-számla 1,931,744-35, értékpapírok (különféle sorsjegyek) 5,646-52, előlegek értékpapírokra 577,716-17, különféle adóknak 80,095-06, bútorok, pénzeszközök stb. tökéletesen leírva; biztosítéki letét számlán 4 letétben 7,418-25, követelési összeg a sorsjegyeztárnál 869,926-81. Összesen 3,575,627-77 forint. Teher: Részvény-alapítóké 1,000,000, tartalék-alapítóké 61,971-81, ellátási pénztár 11,565-36, betétekben 95-17, alapítók jutalék-számlája, fel nem vett részek 229-75, fel nem vett osztalék 27, évadékszámlán 7,418-25, külföldi hitelezők 38,709-23, átmeneti kamatok 3,575,627-97 ft. Az igazgatóság a közgyűlésnek javaslatba fogja hozni, hogy a kimutatott 95,061-53 frinyi tiszta nyereségből a rendes tartaléktóknak 4,407-42 forinttal dotálása után, amely egy 86,679-23 forintra emelkedik - az 1893. részvényeszelelvények 7 forralt, az alapítói igazolványok pedig darabonként 95 kral váltassanak be. A kieszantott tiszta nyereség tehát 7-95 %.

Legjobb és Leghíresebb Pipere Hőlgypor La VELOUTINE. Kétségtelenül Rispap. BISMUTAL VEGETIVE. CH. FAY, ILLATSZERÉSZ. PARIS. 9, rue de la Paix, 9 - PARIS.

PALOFNEK Budapest legrégibb mell- és vállfűző-raktára, BUDAPEST, Haris-bazár, körúdvár 21. Alapítatott 1813. ében. Ajánlja ismert kitűnő szabadon saját gyártmányait, valamint párisi, neglígé-, páncél- és mell-fűzőket zár- és kapcsolással. Egyenesen-tartókat, gyermek-mellnyűveket, sauntereket, valamint mindenemű különlegességeket fűzőkben.

DE BRIËL „Excelsior Crem“-je föltűnőhatlan az arczbőr-ápolásra, minthogy hosszabb használatnál a csunyított szem- és száj körüli kis ráncokat simítja, a rátkákat eltávolítja, a kezeket finom és puhákká teszi. Ezen eredmények kiegszítésére a DE BRIËL-féle „Excelsior Puder“-je legjobban alkalmas. DE BRIËL-féle „Excelsior haj-restorer“-je Ezen hajviz tisztán tartja a fejbőrt és haját, eltávolítja a korpát, erősíti a fejbőrt, megakadályozza a haj kiülését és elősegíti annak erőteljes növeését. Főrkár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer. Budapest, Király-u. 12.

WEINWURM ANTAL tenykepész első magyarországi chemigraphiai műintézete Budapest, IV., Karoly-utca 3. készit mindennemű czinkkedvetű dörzöt autotypia, phototypia, chemigraphia és chromotypia útján. Alaprajzok, térképek, hálósatok fotolitográfián át a legújabb nyosokban sokszorosíthatnak. Külön berendezés házonkívül való fényképfelvételekre.

Horgony-Pain-Expeller elnevezés alatt dicsőreleg ismeretessé vált Tmcl. Capaci comp. ajánlólóg legyen emlékeztetve hozva. Ezen népszerű háziser 25 óta. mint legmeghíhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedvelték, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Úvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi aron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony“ védjegyre ügyeljen, mert csak a vörös horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához. Richter gyógyszer-tára „az arany oroszlánhoz“ Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapestben.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapestben, megjelentek, és minden hazai könyvkereskedésben kaphatók: A Kisfaludy-Társaság legújabb kiadványai: Aeschylus Oresteiaja. Fordította Csengeri János. Fűzve 1 frt 50 kr. Diszkötésben 2 frt. Ariosto Órjögő Lorántja. Az eposz legértékesebb részei. Ford. Ariostótól szóló tanulmányával bevezette és jegyzetekkel ellátta Radó Antal. Két kötet. Fűzve 4 frt. Diszkötésben 5 frt. Kielland L. Sándor Méreg. Regény. Norvégból fordította Ritóók Emma. Fűzve 1 frt 20 kr. Diszkötésben 1 frt 80 kr. Kriza János költeményei. Összegyűjtötte Kovács János. Fűzve 1 frt. Kötve 1 frt 60 kr. Ugyanitt jelent meg a következő, a m. kir. belügy-minister által 111104/1. sz. a a törvényhatóságoknak beszerzésre ajánlott nagybecsű történelmi munka. Az 1843/44-ik évi magyar országgyűlési alsó tábla kerületi ülésének naplója. - I. és II. kötet. Egy-egy kötet ára 5 frt. Szerkesztette és kiadta Kovács Ferencz kir. tanácsos, ügyvéd. Csongrádmegye volt alispánja, H.-M.-Vársárhely v. orsz. képviselője. Szerző Klausz Gábor oldala mellett vett részt az országgyűlésen, s feljegyzései, naplója, ma megfizetetlen történelmi becses birtok.

MATTONI-FÉLE GIESSHÜBLER legújabb égyenes SAVANYU-KŰT Kinek van szeplője? vagy bármilyen folt, vagy pattanas az arczán? Az teljes biztonsággal fordulhat nagy eltűntetése végett a világhíres Serail arczkenőcsőhöz, mely nemcsak eltávolít mindenféle bőrtisztálanságot, hanem az arczbőrt vaktó fehérre, tisztává és üdévé teszi. - 1 tégely ára 70 kr. - Postán franko küldve 1 frt 5 kr. - Szappan hozzá 1 drb 30 kr. Kapható Budapestben: Török József gyógyszerész urnál és minden magyarországi gyógyszer-tárban. Rozsnyay Máttyás gyógyszerész, Aradon.

Legjobb gazdasági gépolajok, SZÁVOSZT ALPHONS cs. és kir. udv. szállítóval BUDAPEST, V., Arany János-utca 11. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérment.

A honfoglalás története. A művelt közönség számára Irtva Boroinsky Samu. Ára fűzve 1 frt. Vászonnkötésben 1 frt 60 kr.

Minden köhögés! D. Götz MIGRAINE-PORA huszonöt év óta egyoldalú, ideges, rheumaszerű, sőt gyomorból származó fejfájás ellen a legjobb sikerrel használtatott, mit több ezere menő közzényilvánítás bizonyít. Utolsó időben DR. MADRIDI UDVAR és Baross Gáborné exzellenclájja feltűnő eredménnyel használtá 1 doboz ára haszn. utasítással 2 frt. 1 kis próbadoz 1 frt. Eredetiben kapható Fykyiss József nagy Kristóf-hoz címzett gyógyszer-tárban Budapestben, továbbá Török Józsefnél, Király-utca 12.

1894. febr. 206. sz. 1894. febr. BUDAPESTI SZEMLE A M. Tud. Akadémia megbízásából szerkeszti GYULAI PÁL. TARTALOM: A kisázsiai vasutak mentén. (I.) - Kúnos Ignácztól. Rainer főherceg magyarországi utazása, 1810-ben. Kiadatlan naplója alapján. (II.) - Wertheimer Edédtől. Napoleon szerelmel. - P. O. Visszapillantás az 1832-36-iki országgyűlésre. (II.) - Zichy Antaltól. A nagyhatalom. - Ugó Fleres n. án, olaszból. - O. L. Margitka az intézetben. Rajz. Vértési Andortól. Kéltmények: A «borszaki képek»-ből. - (I-II) Szász Károlytól. - Az elmúlt lant. - Sálháziján után, örményből. - Simay Gergelytől. A képzőművészeti társulat tóli tárlata. - Pastiner Gyulától. Orthologia és phonetikus írás. - Volf Györgyötől. Eredítő: dr. Szabó József; Eldadások a geologia köréből. - t. l. - Szilágyi Sándor; L. Rákóczy György. - fg. - Császár Imre; A művészetrol. - l. h. - Új magyar könyvek. Megjelent évenként 12-szer 10 ívnyi háv füzetekben. Előfizetési ára bérmentes küldéssel egész évre 12 forint, félévre 6 frt. Franklin-Társulat magyar irod. intézet és könyvnyomda Budapestben.

A Magyar országos központi takarékpénztár XXII. RENDES KÖZGYŰLÉSÉT 1894. évi február hó 24-én délután 4 órakor az intézet helyiségében (IV., Deák Ferecz-utca 7. szám, I. emelet) tartja meg. NAPIREND: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. Zárómadások előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével. 3. Mérleg megállapítása, nyeresemény felosztása és kifizetés iránti határozat hozatal. 4. Igazgatósági indítvány a részvénytőke felemelése iránt, 2000 darab új részvény kibocsátása által. 5. Alapszabály módosítása. 6. Négy igazgatósági, négy felügyelő-bizottsági és 40 választmányi tagnak választása. 7. A felügyelő-bizottság, a választmányi tagok ülési jelenléti jegyei és a választmányi napi biztosok tiszteletdíjának megállapítása. Azon t. részvényesek, kik ezen közgyűlésen részt venni szándékoznak, sziveskedjenek részvényeiket, az alapszabályok 24. §-a értelmében l. é. február 21-ig d. e. 12 óráig az intézet pénztárára letenni, mely alkalommal a mérleg is rendelkezésre álland. Az igazgatóság. * 24. §. Közgyűlésben részt vehetnek mindazon részvényesek, kik három nappal a közgyűlés megtartása előtt a nem járt szelvényekkel együtt elő részvényt tesznek le a társulatnál, mely legalább két hóval előbb irattott a letévi saját névre.

Chicagóban kitüntetést nyert a Leichner-féle zsírpunder 'Leichner-féle hermelin-por. Ezek a legjobb ártalmatlan arczpunder képezik, nappalra úgy mint este; a bőrt, a mint ismeretes, az agy korig puhán és hajlékonyságban megtartják, s annak gyöngéd, rózsás, fiatal frisseségét, színezetet adnak. A beporozást nem lehet észre venni. Kapható a gyárban: Berlin, Schützenstrasse 31, s más illatszertárakban is, zárt szelvényekben, melyeknek fenekén a czég és a védjegy vannak bevéve. Kérjünk mindig Leichner-féle zsírpunder. Leichner L., a kir. színházak szállítója.

BUDAPESTI CZÉGEK.

TALÁLmányok szabadalmazását eszközöl mind. államban
Réthy János
 nemzetközi mérnöki és szabadalmi irodája, Budapest, Erzsébet-körút 2. sz. (népszínház mellett). Legrégibb szabad. iroda. — Telefon.

KILIAN FRIGYES
 m. kir. egyetemi könyvtáros, IV., Váci utca 30.
 A magyar, francia, angol és német irodalom díszkötete. — Díszművek. — A világirodalom remekművei. — Épitészeti és technikai munkák. — Imakönyvek stb.

Schachner József A.
 BUDAPEST,
 Nádor-utca 15. sz.

SCHOTTOLA ERNŐ
 BUDAPEST (Foncière palota).
 Ajánlja díszraktárát vízhatlan esőköpeny, gummi sárczipő és csizmák, valamint torna- és testmozgás szerekből, úgyszintén gummi és linoleum szőnyegekkel. **Szépségtudományi és piaccégészeti árjegyzéket kívánatra bérmentve küld.**

Zongorák és Harmonikumok!
 Legjobb és legújantasabb kaphatók
Eder Antal Gyulánál
 Váci-utca 4-6.
 Alapítva 1846.

GRÖBER LAJOS
 kosar-fonodója, IV., Kilyó-u. 6.
 Hangjegytartók, munka-asztalok, stb. nagy választékban.
 Képes árjegyzékek bérmentve.

„Toronyórák”
 palota, laktanya, gyári órákat, villanyórákat, legelőnyösebben rendez be
Mayer Károly L.
 1-6 magyar gör-órágyára
 Budapest, VII., Kazinczy-u. 3.
 Képes árjegyzék, költségtérít. bérmentve.

Diós és mákos patkók, lipesei stollen, torták, csukorkák. Biscuits, kétszersült- és tea-sütemény-gyáros.

Eisenschiml és Wachtl
 Budapest, Váci-utca 12.
 Gyár: Bécs, Kaiserstrasse 62.
 Legnagyobb raktár mindennemű fényképezési gépek és készülékekkel.
 Alapítva 1856. — Többször kitüntetve. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.
UJ! A fotografálás elemei. Ára 2 frt.

A magyar ipar- és kereskedelmi bank részvény-társaság váltóüzlete.
 Budapest, V., Nádor-utca 4.
 Mint kitértő tőkebefektetést ajánlja a magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja 4¹/₂ százalékos adómentes zálogleveleit és 4¹/₂ százalékos központi kötvényeit, melyek nála a mindenkori napi árfolyamon jutalmatlanul kaphatók.
 Teljesít tőzsdéi megbízásokat, díjmentesen bevált szelvényeket, elfogad betéteket folyó- (cheque) számlára, pénztári jegyek vagy betéti könyvekre, s azokat 4 százalékkal adómentesen kamatoztatja.
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részvény-társaság váltóüzlete.

A legszebb hízott farsangi stiriai kappanok, pulykák, gyenge libák és kacsák, valamint vadsertés, fácán, fenyvesmadár és egyéb vad kapható

Hirdetések felvételnek a Vasárnapi Ujság kiadó-hivatalában, Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

Géczy Ferencznél
 Budapesten,
 IV. ker., Duna-utca 10. szám.

Géczy Ferencznél
 Budapesten,
 IV. ker., Duna-utca 10. szám.

VASÁRNAPI UJSÁG

7. SZÁM. 1894. BUDAPEST, FEBRUÁR 18. 41. ÉVFOLYAM.

Különléti feltételek: **VASÁRNAPI UJSÁG** egész évre 12 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt 16 frt. **BUDAPESTI UJSÁG** egész évre 8 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt 12 frt. **Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK** egész évre 5 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt 10 frt. **Különléti előfizetésekre a postaiag meghatározott viteldíj is csatolandó.**

BILLROTH TIVADAR.
 1829—1894.

NEM OK NÉLKÜL szokás mondani, hogy: «mikor egy nagy ember meghal: sok ember hal meg!» Ilyen sok embert tevő nagy embert gyászol a tudomány és a közelet a közelebb elhunyt **Billroth Tivadarnak**, aki a bécsi egyetem orvosi karának egyik pártatlan dísz- és jelenkori sebészetnek világszerte egyik elismert első mestere volt.

Billroth a távol éjszokról került az osztrák fővárosba. 1829-ben Rügen szigetén, Bergenben született, hol atyja evangélikus pap volt. Az elemi iskolát szülőföldjén, a gimnáziumot pedig Németországban Greifswaldban végezte, hol akkor már özvegy anyjával és testvéreivel együtt lakott. Egészen véve nem volt kitűnő tanuló; de az irodalmi tanulmányokkal és a zenével nagy sikerrel foglalkozott. Az egyetemen nagybátyja és anyja tanácsára az orvosi tudományokra adta magát s előbb kis ideig Göttingában, majd pályája végeztéig Berlinben tanult, hol 1852-ben orvosi oklevelet nyert. Egy évvel előbb már anyját is elvesztvén, egészen saját szorgalmára volt utasítva s ő nemcsak tisztességesen fentartta magát, hanem tudományos utazást is tett, előbb Berlinből Triesztig, majd pár évvel később Hollandiába és Angliába is, különös gondot fordítván az orvosi egyetemek és intézetek meglátogatására. Időközben (1853) mint már kész orvos huzamosabb ideig szorgalmasan látogatta Bécsben az orvosegyetemi előadásokat is. 1858-ban megházasodván, Berlinben telepedett le. 1860-ig előbb tanársegéd, majd magántanár volt s mind gyakorlatilag, mind az irodalomban olyan hírnévre emelkedett a sebészet terén, hogy 1860-ban a zürichi egyetemre hívatott meg a sebészet tanárává. Addig is hatalmasan nyilatkozott nagy tehetsége itt már teljes fényére emelkedett s annyira magára vonta szaktársainak csodáló figyelmét, hogy hét év múlva a bécsi egyetemre kapott meghívást, melyet ő el is fogadván, 1867 augusztus

20-dikán már meg is kezdte Bécsben haláláig teljes dicsőséggel folytatott tanári működését. **Billroth** nagy nevű elődök nyomába lépett Bécsben, de ő valamennyit túlszárnyalta, annyira, hogy a fényes hagyományok mellett is igaz úttörővé emelkedett s új korszakot nyitott meg úgy kutatásaival, mint sebészeti módszerével. Elődei pusztán sebészek voltak s főleg a kés mesteri használatában igyekeztek kitűnni. Ő megkereste és meg is találta a sebészetnek az orvosi tudomány többi ágával való összefüggését. Nem elégedett meg a szakszerű egyoldalúsággal, hanem a legszélesebb alapon építte föl szaktudományát: az emberi test egészének, részeinek és azok szerepének általános és teljes ismeretén. Épen oly mesteri biztonsággal bánt a boncoló késsel, mint a nagyító-üveggel (mikros-

kop). Hozzá mert nyúlni szébszileg olyan bajokhoz is, melyekkel előbb csak a belgyógyászok foglalkoztak. Az ő merész és egyszerű eljárása a *gégefökiürítés*, mely sok esetben az egyetlen mentő mód a betegre nézve; az ő kísérletei bizonyították lehetőknek és sikeresnek a *gyomormetszést*; ő tőle származik sok olyan műtét, mely a *csontrendszer* s az *agy* orvoslását célozza, s ő mutatott új utat az *antiszeptikus seborvoslásra*, stb. A szakirodalom föladata levén mindezekkel s a többi effélékkel tüzetesen foglalkozni, itt csupán egyes példákat soroltunk elő annak föltüntetése, hogy **Billroth** valóban nemcsak kiváló, hanem igazában nagy alak volt az orvosi tudományok terén.

Mint tanár egyike volt a legvonzóbb és legnagyobb előadónak. Rövid szavú, de választékos és velős magyarázatai óráról-órára igazi példák voltak azon gyakran hangoztatott alapelveire, hogy: «igazság és világosság!» Igazságokat hirdetett olyan világossággal, mint kevesen az egyetemi katedrákon. Tanítványai közül egész serege vált ki a kitűnő férfiaknak. Előadásait egy ízben huzamosabban látogatta királyi udvarnok, **Károly Tivadar** bajor herceg is. Akkori hallgatói azt mondják, hogy ezen időbeli előadásai valóságos remekek voltak. Különben ura volt a nyelvnek úgy szóban, mint írásban. Műveit mintaszerű előadás jellemzi. Tolla oly mesteri volt, mint a mily tiszták és szabatosak a gondolatai. Munkáinak hosszú sorából főleg az «Egyetemes sebészeti pathologia», meg a «Coccobacteria septica» azok, a melyek legáltalánosabb becsütek. Mint orvos igazi áldása volt a segélyéhez folyamodott betegeknek. Nagy lelkiismeretességét jellemzőleg példázza az az eset, hogy mikor egy nagy bajban szenvedő úrnőhöz hitták meg utolsó segélyadónul, ő előbb a betegnek egy gondosan festett arczképét vizsgálta meg a festőnél, hogy a hölgy állapotát annál helyesebb mértékkel állapíthassa meg. A nagy tekintélyű orvos segélyét hazánkban is igen sokan kérték, s többször megfordult Budapesten is.

Legújabb fényképe után. **BILLROTH TIVADAR.**

A Belvárosi takarékpénztár részv.-társaság első rendes közgyűlése

folyó évi február hó 15-én délutáni 4 órakor tartja saját helyiségében (IV., koronaherceg-utca 3. sz.) s arra t. cz. részvényeseit az alapszabályok 18. és 19. §-ai értelmében tisztelettel meghívja.

Napi rend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének, valamint a múlt évi zár számadásnak előterjesztése; a mérleg megállapítása; a nyereség felosztása iránti határozathozatal és az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
2. Nyolcz felügyelő-bizottsági tag választása és díjazásuk megállapítása.
3. 50 választmányi tag választása.
4. Az igazgatóság indítványa a társulati alaptörvény felemelése iránt.
5. Az igazgatóság által javasolt alapszabály-módosítások.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy más meghatalmazott részvényes által résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek nekikre írt részvényeiket az alapszabályok 20. §-a értelmében legkésőbbben 3 nappal a közgyűlés megtartása előtt az intézet pénztáránál letételezni.

Az évi mérleg és felügyelő-bizottsági jelentés a társaság üzleti helyiségében közszemlélésre ki van téve és kívánatra minden részvényesnek egy nyomtatott példány kiszolgáltatik. — Budapest, 1894 február 5-én.

GANZ ÉS TÁRSA

VASÖNTŐ- ÉS GÉPGYÁR-RÉSZV.-TÁRSULAT

BUDAPEST.

Ajánlanak mindennemű **vas-, acél- és fémöntvényeket** építkezési és gépészeti célokra **vízvezető csöveket, szivattyúkat, lecsapoló és öntöző-zsilipet, készülékeket a belvizek leeresztésére.** — A helyi viszonyok szerint szerkesztett **turbinákat, órlóhengereket kéregöntetű hengerekkel és malomberendezési czikketeket.** — **Zsilipeket** bármily nagyságban és bármily rendszer szerint. — **Alagcsöveket, zárkészülékeket, cső- és kapu-zsilipekhez, czölöpverő gépeket, anyagszállító kocikat.** — **Álló vagy fekvő gázmotorok** egy vagy két hengerrel és mindennemű **zúzógépek.**

Magyar királyi államvasutak.

Hirdetmény.

Délnémet vasuti kötelék. — Díjszabás utján való intézkedésig a frankfurti porosz kir. államvasutak igazgatóságának Pülda-Hattersheim és Limburg állomásai a délnémet kötelék díjszabás II. rész 2. füzetében korpa, olajpogácsa és liszt áruegységekre vonatkozólag felvették. Ezen állomások közvetlen díjtételei a délnémet kötelék díjszabásba felvett állomásokon megalakultak. Budapest, 1894 január hóban.

A m. kir. államvasutak igazgatósága, az érdekelt vasutak nevében is.

Magyar kir. államvasutak hajózási vállalata.

A m. kir. államvasutak igazgatósága arról értesít, hogy a Száván Mitrovicza és Sabác között vegyes szolgáltatású hajójáratát úgy a személy-, mint áruforgalomra nézve, folyó évi január hó 31-től kezdve további intézkedésig naponta, az alábbi menetrend szerint megindítja:

Lefelé.	
Indulás Mitrovicza Szávapart...	délután 2 órakor
" " " városról...	" 2 óra 15 p.
" " " Jarákról*	" 3 órakor.
" " " Klenákról*	" 4 óra 15 p.
Érkezés Sabácson	" 4 óra 30 p.

Felfelé.	
Indulás Sabácsonról	reggel 7 órakor
" " " Klenákról*	" 7 óra 15 p.
" " " Jarákról*	" 8 óra 20 p.
" " " Mitrovicza városról	" 9 óra 20 p.
Érkezés Szávapart...	" 9 óra 40 p.

* Ladik-állomások.
Jegyzet. A gőzös csatlakozik Mitroviczán az érkezésnél és indulásnál a Budapest és Zimony felé 2 óra 35 p. d. u. induló 4611. sz. vonathoz illetve a Budapest és Zimony felől 12 óra 50 p. d. u. érkező 4612. sz. vonathoz. Budapest, 1894 január hóban.

Magyar királyi államvasutak gépgyára.

- Gőzcséplő-garnitúrák
- Hengerkazános lokomobilok
- Szalmakazalozó gépek
- Gőz-kukoriczamorzsolók
- Stibor-kőrfürészek

mindig csak

a m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynökségénél
 Budapest, VIII., József-körút 41. sz. a.
 rendelendők meg.

Franklin-Társulat nyomdája. (Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.)